

Shri Raghunatha Temple MSS. Library, -
JAMMU ६३५१

No. १२५ ज-१

Title कादम्बरिकासंहारः

Author अभिनन्दः

Extent ५१ पत्र Age अ. २००१

Subject आरम्भिका (काव्य)

का. क. ॐ श्रीगणेशायनमः अविघ्नमस्तु श्रियं दिशंतु वः शौरेर्द्वये तुल्यश्रमाः क्रमाः
 १ ते वादी गौर्व्यदं यश्चातत्रै लोकां कामतश्चये २ सरसास्मदलंकाराः प्रसादमधु
 रागिरः कातास्तातजयंतस्य जयंति जगता गुरोः २ गुरो गोद्योतन दीयानां स
 तांतपरमुद्दालं यावत्मलितमप्येषां कर्मदृष्टेः प्रसाधनं ३ गुराः कृशो
 विप्रप्यतेष्ट्युरप्यपचीयते प्राप्ससाधुखलो चंद्रः पदाविवसितासितो ४
 शक्तिर्नामाभवतगोडोभारदात्रकुलोद्भिजः दीर्घाभिसारमासाद्यकृतदार
 परिग्रहः ५ तस्यामित्राभिधानो नृदात्मजस्तेजस्तानिधिः जनेन दीव्यो
 परमप्रयुद्धेनाश्रितोदयं ६ सशक्तिस्वामिनं पुत्रमवापश्चकृतशालिनं
 राज्ञः कर्कोटवंशस्य चंद्रापीडस्य मंत्रिणं ७ कल्याणस्वामिनामास्यया

नवल्लव्यश्वाभवत् तनयः शुद्धयोगाद्भिनिर्द्भूतभवकल्पयः ८ अगाधह
 द्यान्तस्मान्तरमे श्वरमंडनं अजायतसुतः कांतश्चंद्रोदुग्धोदधेरिव
 ९ पुत्रकृतजुनानंदसजयतमजीजनन् व्यक्ताकविहृवत्कृत्यफला
 यत्रसरस्वती १० वृत्तिकारश्च निव्यक्तद्वितीयनामविभूतः वेदवेदंग
 विद्वयः सर्वशास्त्रार्थवादिनः ११ जयन्तमात्रः सधियः साधुसाहित्य
 तत्त्वविनः सनुस्समभवत्तस्मादभिनंदयति श्रुतः १२ काव्यविस्तर
 संधानखेदालसाधि यंशानि तेनकादंबरीसिंधोः कथा मात्रंसमुद्धतं
 १३ वभूवविदिशानामपरीवेत्रवतीवृत्ते यापुरायकमर्गान्तेजःशा
 लिताघोरिवास्पदं १४ रेजेरत्नगृहज्योनिर्द्भूतैरिंद्रायुधप्रभैः तस्यां

का. क. निजभुजोद्योगविजितारानिमंडलः १५ आखंडलइवश्रीमान् राजाश्च
 २ इकइत्यभून् अद्यानां लोकयालानां रूपं विभ्रदपि प्रजाः १६ शश्व
 २ दानंदयनताभिश्चंद्रमाइत्यवेदिथः समोदिनीविनिर्जिन्यचतुरंभोधि
 मेखलाम् १७ सचिवार्थिनतद्गारस्तस्याभास्तेयथाभुखं तेनानुदे
 जित्जनेनेरन्योत्थमविरो^{धि}भिः १८ विमोदेस्त्यतीयंतनवेवयासिवासराः
 तस्यत्वानन्यलभ्यानां सखातापारदृश्वतः १९ एतोपि सरतक्रीडापराङ्मु
 खमभूत्मानः प्रयत्नेनापि नाऽवापिसा योषिद्विषमेषूराणां २० हर्तेशाशाक
 योतस्य हृदयं चतुरेववा अथवा ह्यागरास्थानवर्तिनंतंकदाचन २१ प्रा
 सत्यप्रश्नयप्रक्षाप्रतीहारीव्यजिज्ञयन् दूरादुपायतीकृत्यशुकमाश्रय्यचे

२२ चंडालदारिकाकाचिदागतादर्शनार्थिना श्रुत्वाक्षरां परामृश्य
 मुखमालोक्यमंत्रिणः २३ समादिदेशांतरजाकोदोषः प्रविशान्विति
 निजेनलक्ष्मणागलोकस्यंशपरिहरंत्यथ २४ मातृगकन्यकाविददनुज्ञा
 तान्दयांगाराम् तथाचसहस्रस्रस्तशुकस्वरार्थिंजुरः २५ बहन्नहिंसमा
 कारचंडालः स्थविरोऽविशन् प्रविशंतीत्तनादृष्टांकन्यामद्भुतदर्शना
 म् २६ परव्यस्मयतत्सायः क्षरांचित्तस्यचिंतयन् इंदूरूपमियंकांतिरि
 मेलावरायशीकराः २७ मर्त्यतामपितप्राहुर्मर्तिंगत्वेत्तकाकथा मेनका
 मिवपश्यामिनूनमातृगमांयया २८ शृन्नेयं देवताकाचिन्मर्त्यलोकम्
 पागमन् इत्यादिचिंतयन्तसाप्रगल्भवन्तिनेवनं २९ प्रराताममहीपाल

का.क. मनाकुलविलोकिती ततःतिनिजलन्यस्तजानुः प्ररातकंधरः ३.
 ३ गाढोभयकरासक्तपंजरः स्थविरोब्रवीन् वेशं पायतनाभाथं रत्नमत्यद्भुतं
 ३ शुकः ३१ रत्नानाचास्य दंदेवकुण्डोदधिरिवापरः ३त्यादरेणानः स्वामिन
 दुहित्राऽयमुपाहृतः ३२ प्रसादः क्रियन्तामस्याः पतगः परिगृह्यतां ३३
 इत्युत्कासोऽग्रतोराज्ञः पंजरं मारुतिकुहिमे विनिधाय प्रसाम्येन सप्रश्न
 यमपासरत् ३४ इंगितज्ञाप्रतीहारी विवृतद्वारसंपुटम् अकरोत्यंजं
 तस्मान्निर्व्ययौ सविहंगमः ३५ उद्दिष्य दक्षिणां याद जयशब्दमुदीर्य
 सः प्रयुक्तवेदमंत्राशीरिमासाय्यामिष्याऽपवन् ३६ स्तनयुगमश्रुत्वा
 तसमीपत रवर्निहृदयशोकाग्नेः चरन्निविमुक्ताहारं व्रजमिव भक्तो
 रिषस्त्रीणां ३७ तामाकरादिमहीपालो विस्मयो न्यफुल्ललोचनः कुमा

रपालनामानं प्रधानाभात्यमववीत् ३८ दृष्टं भवद्भिराश्रय्यमीदृशं श्रुत
 मेव वा निर्यन्त्केऽतिशयः सोऽयं यो मनुष्ये दुर्लभः ३९ श्रुताध्ययन
 संस्कारो मां गज्जनसंगतिः मातंगास्य च कन्येयामिति विव्रपरं परा ४०
 अभात्यस्त्वभ्यधादेतं पूर्वसंस्कारकारिताः भवन्त्यतिशयाः शयः
 प्राणिनां कोत्र विस्मयः ४१ एता निजानि लिङ्गानि परलोकानुमां
 प्रानि तार्किकैः प्रतियाद्यन्ते लोका येन निराकृतेः ४२ विवित्रा विध
 साः सृष्टिर्विवित्राः कर्मवासनाः विवित्रास्तद्विषाकाश्च विवित्रः का
 लपर्ययः ४३ इत्यादिभुक् संवन्धकप्या विच्छेदकाररां उदभूतारगं
 भीरो मध्याङ्गपटहृद्वनिः ४४ वहिः प्रकल्प्यतामस्थाः सखमावस
 प्यादिकम् अयंचाभ्यन्तरं यत्र रथाभूयः प्रवेशयतां ४५ इत्यादिश्य

का. क. प्रतीहारीसभाभोक्तुमहीयतिः विससजुचिराजन्यचक्रंसेवार्थमागतं ४६

४

ततः कृताल्पव्यायामः स्नानः पूजितदेवनः हुताग्निः श्रुतविप्राशीर्भु

त्काप्राप्यागृह्यथो ४७ तत्रपर्यंकमारुह्यध्यात्वावैकिमपिहरां

तमन्तः पुरविश्रान्भुक्माताययत्युतः ४८ तंचकंचुकि तानीतश

दोष्टदृष्टास्त्रवादिकं पप्रश्चकोनुकादिप्रस्तद्धृतांतमनंतरम् ४९

वैशंपायनकोनुत्वंकजानः क्षोचितश्चिरं कुतस्त्यमिदंतीदृक्तेक

लाशास्त्रादिकोशलं ५० अपिजानिस्मरः कोपिभवान्भूमिनि

मागतः नह्यस्त्यनिशयशान्तिरियतीयदिजानिषु ५१ केनवाग्म

वक्तोनामकृतविप्रजनेचितं ईदृशान्यभिधानानिकुतोऽन्यजनवे

शमस ५२

कथं चांडालसंपर्कं श्रुत्वा कथमागमः इति कांतर्मेन दृष्टान्तमात्मनो वक्तुमर्हसि ५३ इतिष्टुः द्वितीशे
 नवदुमान् परस्मै दशो बुध्याऽनुसंधास्युको वक्तुं प्रवक्रमे ५४ देवविंध्याटवीतावत्तवष्क्रतियथंग
 ता पूर्वाऽपरपयोराशिबेलासंस्थशिशालिनी ५५ यदेकदेशेकं दूलगंडेभदलितद्रुमे उचितोदंड
 काररायेससीतिरामलक्ष्मणो ५६ यत्रागस्त्यमुनेरासीदाश्रमः शमिनां मनः लोपामुद्राकरातिप्र
 जलसंवर्द्धितद्रुमः ५७ तस्योपकंवेपथारव्यमालिपुरायजलं सरः सीताकरतलोद्भूतप्रवराणा
 भरणोन्यल ५८ तस्याऽस्ति पश्चिमे तीरे जीर्णः पांत्सालिपादयः श्वारोह्यरिणाहाम्भ्यां
 व्याप्तव्योमदिगंतरः ५९ तस्मिन्कृतकुलायानि वीतभीतिनिडुगमि विहंगमसहस्राणि
 निवसन्ति निरंतरं ६० दिवा ज्ञान्यभिनिर्गत्य प्रायात्रामिनस्ततः कृत्वा गन्त्यस्वनीडेषु स
 र्वरात्रियुशेरते ६१ तत्रैव वद्वक्सती अभूतां पितरौ मम ज्ञातो ह मे कतनयो ययोर्वयसि पश्चिमे

का. क. ६२ उद्धोद्धुमसमर्थासात्तीव्रांप्रसववेदनां तथैवपंचर्तानीताजननीमेडुरात्मनः ६३ जाया
 ५ विरहदग्धोपिपितापुत्रैषरागतुरः शोकमुत्सृज्यमत्प्राणापोषरोयत्तमग्रहीन् ६४ नशाशा
 ५ कक्कचिंजुतुमात्मनः प्राणाद्यजये मावत्तसिनिधायास्तनीडएवदिवानिशं ६५ अन्यप
 न्नरप्यानीतभुक्तोक्तिफलानुना मदाप्यायनाश्रित्येनसीकरोदृतिमात्मन ६६ अति
 का म्रमतिकालेऽप्यकिंचिदुद्भिन्नपदज्ज्ञो तानवत्तस्थलस्थेपिमप्युडुयनलालसे ६७
 अकस्मादेवसंभ्रांतमृगांपदिकुलप्रतः अभ्रत्कलकलस्तास्मिन्नरायेयमडुडुभिः ६८
 तानस्तानोरसः किंचिदुन्नमप्याश्रीरोधरां कुत्तरुलवशाच्चतुर्दितुविदित्वानहं
 ६९ अथाऽपश्यमसरव्यात्तकिरात्तपरिवारिते वनेशवरसेनान्यमायानमृगाया
 रसात् ७० ततः पीतमिवान्मानमुत्तवानामिवशात्मालि परितुतमिवारसार्थभयेना

अकल्पयन्नितिदिः २ सप्तमः २

इहमैतर्कयं ७१ हतप्राणिमल्लोद्योः स्ववदुधिरचञ्चिः मुहूर्तादिवतद्वाधैस्तदराय
मद्वय्यन ७२ सेनायतिस्सनिस्त्रिंशोऽगयाजनिनश्रमः निष्सादतनः पंपासरसस्ती
रशाडूले ७३ क्षरांविश्रम्यपीचापः प्राश्यवालमृगाालिकाः पुलिंदैः सहसेनानी १
स्मजगामयथागतं ७४ एकोजरत्पुलिंदस्तुपापस्तत्रविलंबितः प्राशुर्भयंकरा १
कारः कृतांतस्यैवकिंकरः ७५ अज्ञानपिशिनप्राप्तिरनुभूतवृष्याश्रमः यमद्विती
मिवदृशंसददेत्तत्रशाल्मली ७६ सद्गुरोरोत्तांतस्यज्ञानत्रयिमलानरोऽज्ञानाऽन्
ध्यवसौयोपियत्तमावोहयोऽकरोत् ७७ ततोहमसम्प्राप्तविपर्यासिजमानसः
अविशंपितुरुत्संगनन्यदावृत्ताविग्रहः ७८ सत्प्रापस्तमाहृदयतुंतीडनिवा
सिनः हन्वाहवापथाशान्तिमुकात्भूमावपातयन् ७९ क्रमेणासद्गुराचारस्तान्
अध्यवसायउत्साह = ३

का. क. स्यापिशिरोधरां वभंजतंचविद्वेषद्वितौविगतजीवितं ८० तद्दाममनतद्वोकीनात्यकिंचनवे
 नसि केवलं सहजान्तेनभयेनैवाऽस्मि विप्लुतः ८१ ततोऽहंपितुरुत्संगादिनिर्गत्य संसाधं
 स अंतरंत रुशीर्वातां परानिंत्स्वाभिंविशं ८२ यावः सोप्यवरुह्याऽधः प्रागल्भलेर्मूल
 वर्तिनः शुकाननासनादायव्याधाय^ननुसरन्नगात् ८३ अहंविधिनीयोगानुतेनडुःकते
 कारिरागा जीरायरासिवर्णात्वात्रदानीनावधारितः ८४ ततोऽहमनित्रांतेनास्मिन्दारु
 णकर्मणि संज्ञानजीविनाशंभापिपासापर्यवाधयत् ८५ अनुदुयनसामर्थ्यात्पि
 श्चामेवयथानथा यथापुलिनपर्यंतंगंतुमेच्छंयिपासितः ८६ तथाप्यथितिरुक्ता
 हःपतन्मुकालिनेदराः तमेवपायकर्मरांशंकमानःपदेपदे ८७ विरहान्नानना
 तेनिप्रोचन्कंचातवर्तिभिः प्रारोरायास्यमानोरुमनिष्टमनिनिष्टुरः ८८ तस्माद्
 नानिद्वरेऽयसरसस्तयसांनिधेन निर्दुतल्लेशजालस्फोवालेषाममोमुने ८९ त

तस्तस्य हनस्तस्मिन्सरस्मिन्नातुमागतः हरीतनामामांतत्रतदवच्छेद्व्यलोकयत् ८० कष्टंकेना
 पिपापेनयातिनः शुकवालकः कुलायात्काम्यतीत्येवकृपयाभांकरेऽग्रहीत् ८१ अपायय
 त्ययोविहृन्मरुताश्चासयन्मुहुः कृताङ्गिकश्चकारुरायादनयान्पितुराश्रमे ८२ समाश्र
 त्तस्यहरीतनातदृष्ट्येवपश्यन्तः पदंस्थिरमिवन्यस्तहृदिमेजीविताश्रया ८३ नीडच्यु
 तोयमानीनोमयाविरुगयोनकः इतिपित्रेप्रशाम्याऽसोयोरिगिस्थमामदर्शयत् ८४
 अथजावालिमद्रादासाक्षादिवपिनामहं महात्मभिःपरिवृतसानुंकपैस्तपोधनेः ८५
 जटाधवलमूर्ध्ननिंधाम्राप्रसरत्तावहिः अनानिस्फुटसंतप्तशरीरावयवाकृत्ति ८६
 सनुमांक्षरागुद्गीदयस्मयमानश्वाऽवदत् इदं हिभुज्यतेऽनेनफलंस्वस्थैवकर्मराः
 ८७ त्रिकालदर्शीभगवान्महिदिव्येनचक्षुषा विष्णुपश्यन्निषारिगिस्थंकरस्थशालकंय
 था ८८ वचस्तदाकार्यकुतूहलाकुलास्समेत्य सर्वमुनयस्तममुवत् वभूवकोयंभगवान्

का. क. भवांतररे किमस्य वाडुश्चरिजंतडुच्यतां ८८ अभ्यर्चितो मुनिभिरित्यनुवध्यमानस्ता १
 ७ नववीनकुरुततावदह ९ क्रियाः स्वाः सांध्यविधायविधिमस्रवलित्तावधानमाकरा १
 ७ यिष्यप्यकप्यांष्टुमेतदीयां १०० उक्तानि प्याभगवतामुनयो निजेन कर्मक्रमेणादि
 वसंगमयां वभूवुः हरीजहस्तानिहिनेन मनोविनोदैस्तेस्तेरनीयतमयाधिदिवाव
 शेषः १०१ इति श्रीभट्टजयंतस्य सूनोरभितंदस्य कुनोकाद्वरीकथासारे प्रथमः
 सर्गः १ समाप्तम् शुभ ॥ ॥ अप्यसांध्यासमाप्ता समाप्य मुनयः क्रियाः ३
 श्रूयवस्समागम्य यथा स्थानमुपाविशत १ अहमप्यात्मवृत्तान्तविस्तारश्च वरगो
 त्तुकः संहत्य चापलं सर्वमासं स्थिरमना ज्ञदा २ दुग्धाक्षिजलकलोलधवलैरमृ
 तानां चित्तेः सिचन्निवकोरेरिंडुदगादाश्च मस्तुलीः ३ भगवानप्यजावालिः सखा
 सीनः स्वविष्टरे बल्कलाहितपर्यंकवंधोवधुं प्रवक्रमे ४ सर्वदेतावधानाः स्तुष्ट
 राउते मांतपोधनाः अमुष्यर्षवृत्तान्तप्रस्तादोषवितांकथां ५ अस्त्यवन्तिषु संसारलक्ष्याः प्रसवभरिव
 एकाग्रविताः = पं. २

निधिरुज्जुधेतीनामनगरीशुरासंपदां ६ लंकाऽलंकाऽमरावत्योयेषां वसतयः प्रियाः तेषां
 यामभिपश्यन्तः सर्वं तां स्तनशोभते ७ यस्यां किमन्यत्कौलसतिवाससमुक्ता महाकाला
 मिधानेन रुद्रेणास्वयमास्यत् ८ यस्यां भरतमाधात् भागीरथ्यैष्टुयमः तारापीडश्रुतिश्री
 मानवभूवष्टाधिपतिः ९ परस्परविरोधेन विप्रकीर्णैरिति स्तनः विस्त्रुमस्यनेयत्रसं
 भूय^शकुलैर्गुरोः १० विलसन्बुद्धिविभवेर्भृगूद्ववृहस्पतीन् अमान्यः मुकनासारव्योवा
 हरास्तस्य चाभवत् ११ त्रिविक्रमवदाक्रम्य स राजाष्टाधिपतिमिमाम् तस्मिन् त्रिणिशित
 द्वारं निश्चिते पभरदमे १२ तथा च पालया मास समं त्रीसकलाः प्रजाः यथा त्रिविधम्
 प्येतान् दुःखं किंचिदस्मृशान् १३ यथा यथा च लोकोऽस्मिन् पितृरीवानुरज्यते राजान्
 यान् तथा तान् कृतकृत्यममन्यता^{१४} अल्लेशमर्पितेन स्वभुजे जगदुर्जनं संभोगविघ्नका
 शीतिपालनं मंत्रिसात्कृतं १५ कृतकृत्यतया चासौ कार्यशेषमचिंतयत् विषयेऽत्राहिन

का. क. ८ श्रीनिशां च त्रेययाऽस्वम् १६ शोभा हि कृतकृत्यस्य राज्ञो भोगविभूतयः असमाप्त
 जिगीयस्यता एव तु विडम्बताः १७ सद्युवाम धुराकारत रुरागीतयतोत्सवः कवांलास्त
 ४ कुशलः कामीबुभुजे भोगसंपदः १८ नन्ते भावानताः क्रीडानता गोष्पीतनेसाः न
 ते वीलासा यत्रास्य पारगताऽभवन्मतः १९ समग्रस्वरवसंभोगभूमिज्ञो विसभूषतिः
 स्वमेकं तु नाऽज्ञासीदद्यत्पालो कनोद्भव २० यथा यथा च कालेन व्यतीयायनं
 वयः अतपन्त्यतया शोको वर्द्धनी सततप्यातया २१ मुख्यभूता च सर्वस्मिन्नतः २
 रकदंबके राज्ञी विलासवत्या रव्यायस्य प्राणा समाऽभवन् २२ साराजमहिषी गौरी स
 भ्यर्पयितुमेकदा देवताय ननं वाहं ययौ भर्तुं नुज्ञया २३ पुरारोवाच्यमाने तु प्रसं
 गान्पतिनोऽश्रुति अपुत्रस्य कुतो लोक इति सुस्त्रावतत्रसा २४ प्रमत्तलो हस्तचीवसा
 श्रुतिः श्रवणान्तरं विवेशादधतीतस्याः परां कामपिवेदनां २५ ततः प्रतिनिवृ
 ता च प्राविश्य भवनं निजम् वस्त्रावृतमुखी भूमावुपविश्य करोदसा २६ सखीभिः १

का. क. कृष्यानिस्तः कृष्वकदामेणपकर्मणिः ३७ इत्यादिविलयत्यस्मिन्वाय्याकुलितलोचने शुक्र
 नासइमांवातंज्ञात्वासत्वरमाययो ३८ निरयत्यः कृतस्सोमिजेवहतवेधसा तस्याप्यनेनशो
 केनगटहेरोदिनिगेहिनी ३९ सन्तुस्वामिगतं दुःखदुःखमिति व्यवधारयत तदुःखायतयोपा
 यप्रवशागधीरमब्रवीत् ४० कधीरप्रकृतिर्देवकोयं विल्ववक्तिता शोकोऽवकाशं लभते
 हृदयेनमवाहृशां ४१ यदीहस्त्रीस्वभावेनदेवी विल्ववक्तांगता तार्किप्रलंबकृष्वस्यपुक्तं
 देवस्यरोदनं ४२ कोयंहितागहिनिप्राप्तिपरिहारक्रियाक्रमः यत्कपोलतलन्यस्तहस्तं
 निश्चस्पतेचिरं ४३ यदिदुःखस्थितिः सत्यमनयत्यतयातव बुद्धिराधीयतां धर्मं
 धर्मान्सर्वमवाच्यते ४४ दीयतां वस्तुविशेषैः पूज्यतां सर्वदेवताः प्रवर्त्यतां प्रया
 गमाः खन्यतां सलिलाशयाः ४५ नास्तिनामजगत्वास्मिन्पुरुषार्थस्सकम्पन
 यो धर्मनिरतेर्द्दुरितैस्तदृशैर्द्वाधिगम्यते ४६ इत्यादिशुक्रनासोक्तमाकरार्थवि
 गतहसौ उत्थायस्वस्वत्सर्वादयनीचक्रमुः क्रियाः ४७ ततः प्रभृतिदानयति।

ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ੧ ॥
ਮੁਖਿ ਮਹਾਰਾਜੇ ॥ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ੧ ॥
ਪ੍ਰਸਿਦਿ ਹਰਿਮੰਤ੍ਰ ॥ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ੧ ॥
ਨਾਮ ੧ ॥ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ੧ ॥
ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ੧ ॥
ਨਾਮੁ ੧ ॥ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ੧ ॥
ਨਾਮੁ ੧ ॥ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ੧ ॥
ਨਾਮੁ ੧ ॥ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ੧ ॥
ਨਾਮੁ ੧ ॥ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ੧ ॥
ਨਾਮੁ ੧ ॥ ਭਗਵੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ੧ ॥

का. क. तत्रिविक्रमवर्तिषु ५७ शुकनासस्तु राजानं कंवेजग्राहनिर्भूरं श्रौतु कयात्कृतिकावासंता
 १. वुभावपिजगमतुः ५८ ततो ददृशानुर्व्यक्तसकलांगं कुमारकं इंदोरुदयरागाईति वंविं
 १० वमिवेदं ५९ शुकनासो निरूप्यांगमेवैकं निपुणां शिशोः हस्तेभूपा लमालं व्यह
 र्गगर्भममीयत ६० अयं शंखश्चक्रं मिदं चारवंडुममुजं यस्य बालस्य चिह्नानि दृ
 ष्यन्ते चक्रवर्तिनां ६१ योऽसौ स्वप्ने त्वया दृष्टं मद्रो देवी मुखेऽविशत स एवाऽयमि
 होत्स्य नमिनिमां संप्राप्य कृप्याः ६२ इति तद्दर्शनानंदस्तथा प्राविनयोस्तयोः शुक
 नासगृहादुद्घातत्पुत्रोत्पत्तिमभ्यधात् ६३ शुकनासमथोदारमालिं लिगमहीय
 त्तिः उत्तरीयं जहास ६४ अथ पूजयामि त्वमिति स्वयं ६४ उवाच चैतं पश्येदं सरवस्योपरि
 तः सरवम् इमे ज्ञेयान्तिताः सत्यं तु हि ते सोमरश्मयः ६५ सा विदं वेधसारं च विंजा
 नुगुमावयोः सहैव पात्रतांती नो यदा वां सरवदुःखयोः ६६ ततस्तत्परिवेत्ति
 त्यंचर्चरीनालनिस्वेनैः सिंह रघनसारादि तौ देः कुंकुमकर्दमेः ६७ अनपेक्षित

नीचोच्चव्यवहारनिरर्गलाः केलिः प्रवृत्ते तत्र राजगोहमहोत्समवे ६८ राजा तु स्वगृहे केलिवि
 मर्दवीक्ष्यतादृशं शुकनासगृहं गत्वा द्विगुणं तमकारयत् ६९ कृतेऽप्यजातकर्मदिव
 नेषष्टीप्रजागरे विलासकन्यास्नानायां शुचौकाल उपस्थिते ७० प्रशस्तेऽहनि देव
 द्नेरनुशान्तो गहीयतिः स्नानः सुवर्गसिद्धीष्टजयित्वा विजोत्तमान् ७१ समखरगा
 निवासांसि वर्धन् परिज्जने शिशोः चंद्रापीड इति स्वप्नसदृशं नाम निर्ममे ७२ शुक
 नासोऽपि संपूज्य विप्रान् विप्रज्जनोचितं वेशं यायन इत्यात्मसूतोर्नाम प्रशान्तिवान्
 ७३ त्रामेराचर्द्धमानोऽप्यहत्तदुडादिमंगलः चंद्रापीडो भवति प्रोः परमुत्संगमुंड
 नं ७४ आकाशे च तदुत्पेन मधुरे वलि वलिनेः अव्यक्तवर्गो रालापे रुरत्सतयोर्म
 नः ७५ प्राप्तेऽप्यसप्तमे वर्षे विद्यागृहमकारयत् चंद्रापीडस्य नगराद्वहिर्वहुषु
 राचुयः ७६ कृतोपनयनं चैतनं काले दत्तज्जनोचिते न त्रत्यवेषाय द्राजाविद्या

का.क. धिगमसिद्धयो ७७ तर्ह्यव्याकरणाभिज्ञान्धनुर्वेदविशारदान् दंडनीत्यादिनिपुण्या
 ११ नाचार्यनृपर्यकल्पयन् ७८ शुकनासोपितं पुत्रमुपनीय यथाविधि राज्ञ
 त्रानुगंचक्रे विद्यागृहतिवासितम् ७९ नृपतिस्त्वगमद्रुष्टुं पुत्रंगुरुगृहे स्थितं प्रा
 प्तिनोपिसतत्मात्रानेनमाताययत्तगृहं ८० पूर्वायोडशवर्षस्तत्राजपुत्रः कुशा
 ग्रधीः सकृदध्यापितो विद्याः पूर्वाभ्यस्ताश्वागृहीत् ८१ सर्ववादिषु वक्ता भू
 त्सर्वशास्त्रेषु कोविदः श्रोतः कलासु सर्वासु दत्तस्सर्वेषु कर्मसु ८२ सर्वसंख्य
 वहारेषु सोमदस्रवलिन्नत्रामः सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञास्सर्वभाषासु सत्कविः
 ८३ क्रमेणावर्द्धमानश्च स व्याया ममसेवतः शुश्रुभे च तदभ्यासात्प्राप्तसर्व
 गसोष्टवः ८४ प्रलंबवाङ्मनः पीनांसः पृथुवक्तास्तनूदरः गंभीरतामिदृजो
 कस्तुरुगः करिसनगातिः ८५ शुकनासस्तु तस्मिन् प्राप्तिविंशतिर्वा भवतः पुरो
 रशो धैर्यत्र शरीरप्रौरागौरवान् ८६ अप्यराजास्तनं वृद्धना पृथुवे श्म
 वल

धजिनीवाहिनी सेनेन्यमरः = २

रामे = २

अश्वान्तरासलभेः = ३

बलाहकेन = ४

नः शुकनासगिरागेहमानेन मयचक्रमे ८७ सवलाहकनामानमाह्वयं ध
जिनीयानि पुरायेऽन्तिप्राहितोत्पुत्रमानेतुं कृतमंगलः ८८ तप्येद्रायुधनामा
नं प्रेषयामासवाजिनं जिनीचैः श्रवसेनेस्तैरनन्यसुलैर्भैरुगो ८९ सहस्र
राजपुत्राणां विनीतं बाहुशालिनाम् व्यसर्जयिष्यतेनेव सहपुत्रानुवर्तिनां
९० बलाहकस्तनोगत्वा विद्यागृहकृतास्यदं अष्टादीद्राजपुत्रं प्रराणां
वसादरं ९१ आचवदोराजाज्ञांगृहमागम्यतामिति सनामग्रहणां चासौ
राजपुत्रानन्यवेदयत् ९२ ततो बलाहकाख्यातशोर्थादिगुरागो रवाः
राजपुत्राः प्रराणमुत्तं प्रकृतमिवाऽमराः ९३ यैर्यैरिगरत्तज्योनिभिर्जिनिने
द्रायुधप्रभं इन्द्रायुधं प्रवेशयाम्यपुनराहवलाहकः ९४ इममारोहकं दूष्य सि =
श्वरत्नमयोनिजं पारसीकाधिपतिना देवस्योपायनीकृतं ९५ चंद्रापीडस्तुतं वीक्ष्य तुरंगम

तारापीडस्य = १

पलान = ३

का. क. मनुजं परं विस्मयमायेद्विरंचैव्यचिंतयन् ६ हृदयं मेव वीनीनि नैष सत्यं तरंगमः कोपिके
 १२ नापि पापेन नूनं तरंगतां गतः ६७ अयोनिजत्ववार्तेयमेतदुक्तात्र सादिशी रभा किलाश
 रः कन्याशायेन वडवाऽभवत् ६८ गरुत्मनीदमुच्चत्वमुच्चैः श्रवसिवाभवेत् तेजसामाहु
 निर्वर्धितसामान्येषु वाजिषु ६९ इति बुध्या विकल्पाथ वलाहकसमाधिनिः क्रुसमस
 गलंकारदुकूलैः कृतमंगलः १० गुरुत्वा मंत्र्यवक्ताशीर्वाहरोर्वदिभिस्तुतः वेशं पाय
 नमासूढमालोक्य तरंगांतरम् १०१ योसिसोसितमस्तुभ्यमारोहानि क्रमस्त्वया मे
 सोढव्यः - धरणीयोऽयमस्माकमाकरोहेति न वदन् १०२ इन्द्रायुधमाकरोहेति न वदन्
 अपि त्रिजगती कृत्तां मेने हस्तगतामिव १०३ सर्वेशं पायतस्सोप्यतिर्गत्य भवता नतः
 राजपुत्रैः परिवृजो विवेश नगरी नतः १०४ तमप्यपुरतस्तुरा यो राजमार्गे रायां नंददृश
 रत्नलंकानि सौधवाना यतस्तथाः व्यपगतगुरुलङ्कासंभ्रमोत्कंपितांग्यः स्य रजनि
 विकारे लेचिने र्चयन्त्यः १०५ इति कादंबरी कथासारे द्वितीयः सर्गः २ समाप्त

सप्राप्य नृपनिहारमवनीय्य नुरंगमात् रजधानीं ससेनानीस्स वैशंपायनोऽप्रविशत्

१ प्रविश्य च सभाम ध्ये ह्यर्वाष्पा ई चतुर्थः न्यस्तजानुः दिनीमूर्ध्विवंदे चरोगो पितुः

लि लिंगसुतं राजा बुधं

२ आमिव स्थित्वा द्रष्टुं वशिष्ठसितारां ग्रहीतुं मेष्टुत्संगो सतु भूमावुपाविशत् ३ इष्टुं

पुनः पुनः प्रद्युम्नप्रेनापि भूभुजा विस्तृष्टोऽप्यमुहुः स्थित्वा मात्रं वंदितुं ययौ ४ तं

सुतालोकनामंदत्तरत्नदीपयोधरां प्रणम्य जननीं स्मरन् नंदयामास वंदनेः ५

आरतीः अभिनंद्य कन्याभि रवतारं रामंगलं शुक्ला समप्य द्रष्टुमायासीत् स्वमंदरं ६ दारि

वाजिनमुत्तज्य प्रविश्य प्रश्नयेरानं पितृवन्प्रणामात् सोमो लिनान्नेदिनी स्पृश

त् ७ तमंतमेतमुत्थाप्य स्वयमुत्थाप्य सादरं शुक्लामस्तुजग्राहकं वेपुलकिजान

नः ८ कृतयक्षोपित ध्यास्य चारवाभीकरासनं चंद्रायीडः दिनादेवतस्य न्यवि

शान्तग्रतः ९ शुक्लासंबभूव न मासनं संन्यवारयत् तत्र दत्तामिव स्थित्वा द्र

का. क. सुंप्रागात्मनोरमा १० सप्रमयंप्रसाम्याप्यतां विलासवलीमिव तन्नो स्वाप्रवि१
 १३ चित्राशीर्भगलोतिरियायसः ११ चंद्रापीडस्य यादृक्षोदर्शनालिंगनक्रमः स१
 १३ वेशंपायस्यापि न हवे गृह्ये १२ न कश्चन सज्जस्तेरुविशेषश्च जयोरभूत् मं१
 त्रिरगोरजपुत्रेवामंत्रिपुत्रेन पश्य च १३ सर्वोयि कर्मरागोयेन वित्राएव प्रकल्पितं
 गामचंद्रापीडोऽप्यकुमारभवनं गृह्य १४ सप्तत्रिवेशमालोक्य तत्रैवे विरायसः
 स्थितिमिंद्रायुधस्यापि स्ववासेऽप्यकल्पयत् १५ तत्रः स्नानादुलिप्तांगं कृत्वा हा
 रं सुखस्थितं मात्राविसृष्ट्वा गन्धकंचुकीतमभाषत् १६ द्रव्यं हि पत्रलेखारव्या
 कां वोजेभ्यश्च कन्यका केनापि देवयोगेन पीभृष्टापि न ग्रहन् १७ वासेव वर्जि
 ता देव्या स्वयं मंत्रः पुरे निजे योग्या सकला विस्त्रं भूमिस्तपार्थवर्तिनी १८
 मत्वेति देव्या प्रतिता कुमारप्रतिगृह्यतां ३ त्पुत्कोपाहृत्कन्यां विनीतां प्रियदर्शनां १९

सानुत्तेनापिनाकन्याततः प्रभृतिनंतथा असेवतयप्याचास्पचिरंचितमिवाभवत्
 २० चकारत्तंचत्तंबूलकंडस्याधिकारिणी ततोवचगुरोरस्याःशीलाचारनयादिभिः
 २१ कियस्त्वपिव्यतीतेषुदिवसेष्वपियार्थिवः द्यौवराज्यविधोस्तनोःसंविधानमसि
 श्रियत् २२ संमंत्र्यसुकनासेनसहविस्त्रंभविभरं संभारसंग्रहार्भमकरोन्ममंगलः
 २३ संनिष्कृष्टाभिषेकंचदर्शनार्थमुपागतं वंद्यापीडमथोवाचशुकनासस्सवेत्त
 रं २४ विज्ञातश्रास्त्रस्यविनयाचारशीलिनः ताल्पमप्युपदेष्टव्यमस्तिस्थिरमनेस्त
 व २५ किंतुलोकनरालक्ष्मीरभिसाममिदंवपुः तवंवयःप्राप्तानिरिति दुर्विद्यहोभरः
 २६ लक्ष्मीर्नामिद्वारःपुंसामन्यथाभविंकारणं विरलास्तेविकारायनखेषांनन्य
 रिग्रहः २७ पुष्पान्निनीक्षामूष्माणंहिनास्तिव्यक्तवादिनां करोतिभक्तविद्वेषमस
 मःप्रीकृतोद्धारः २८ नपश्यंतिनष्टरावंतिनापेक्षंतेहिनाहितं नविन्नःकिंचिदेषुं

का. क. ते कष्टं श्रीविष्णुना नराः २८ क्रमागतो न चैनस्यामाशवासः कोपिविघ्ने होपियत्रो
 १४ २९ चित्तालक्ष्मीस्तत्राद्येकनदृश्यते ३० वानरकाभिभूतेवभिन्नपादेवकंटकेः लक्ष्मीर्नि
 धानुशक्रोतिनकाचिन्निर्भरं पदं ३१ श्रीसयन्त्रीमिवदोष्टिदृष्टिंसन्यप्यवर्त्तिनी तां
 विनायव्रतत्रैवपतन्त्यंधाश्वेश्वराः ३२ सन्यप्यस्योपदेष्टारस्तेषांप्रविरलानराः धूर्तेर
 नेहिभुज्यन्तेहृदयानुप्रवेशिभिः ३३ आयातैरमरागीयेषुविषयेषुनिरर्गहं तैरेव
 हिप्रवर्त्तन्तेमुखमाधुर्यपंडितैः ३४ धूर्तप्रजपरिगाभैर्वविषयास्तकचेतसः अ
 कस्मात्प्रलययांतिगीतिरक्तामृगाश्वा ३५ विषयेष्वनिकष्टोयंविषयस्त्रीतिना
 मयः जीवत्यनेनः किलाकृष्टस्तेनाकृष्टो न जीवति ३६ खलेष्वकृतविश्रंभोविषये
 यनिमग्रधाः साधुष्वभिमतो नित्यं महंती श्रियमश्नुते ३७ सत्त्वं न वंच्यसे धूर्तेर्नि
 साधुभिरूपेक्षसे यथानवाध्यसे कामैः श्रेयनेथास्तथा मया ३८ कर्मिभवान्प्र प्र=२
 कृत्येवधीरः पित्राचसंस्कृतः त्वदुरोष्यपिसंतोषो मुखरीकुंरुनेस्ममां ३९ युव
 वाचालतामुपदिशति = १

राजधुरं पित्रा कल्पिता मुद्रुहन् स्थिरां विजिता मपि चानेन पुत्रं यवसुंधरां ४० इत्युत्काविरा
 मा सौतन्त्र्याशा यरा यराः चंद्रापीडस्तुतद्वाग्मिरलंकृतश्वाऽभवत् ४१ अथ पुरायेऽ
 हनिस्त्रातविधिवत्कृतमंगलं यौवराज्ये प्रियं पुत्रमभ्यर्चि चन्महीपतिः ४२ अभिवेकी
 त्सवस्तस्य जन्मलाभोत्सवाद्यपि अधिकस्सर्वलोकस्य बभूव नंदवर्धनः ४३ सर्वा
 भ्यो दिग्भ्य आज्जगमुर्गहीतो पायतान्दयाः धिजाश्चतुर्दशुः प्राप्ता गोभूकदक्षिराः ४४
 अन्यत्राऽहनिदैवतः शलाघ्ययोगगुराणां चित्ते द्योदि विजये यात्रां युवराजे नृपा
 जया ४५ कृतप्रस्थान होमोऽसौ विधिज्ञेन परोधसा प्रास्तास्त्रचक्राभ्यर्च्य शास्त्रो
 न्तेर्मत्रविस्तरेः ४६ गीतस्वस्त्ययनो विप्रैः प्रचुरस्वर्गात्तो विन्तेः यत्तुरुद्राशुकोमात्रा
 कृतप्रस्थानमंगलः ४७ खंडं दुर्भुनिर्घोषि मुरखीकृतदिङ्मुखः सज्जस्तारं पतद्भि
 श्च स्रुतमागधवंदिभिः ४८ स्रग्विलेयत धूपादिसंभाराच्चित्तदेवतः पितरोऽशुक

का.क. तासंचप्रगम्यनिरगान् गृह्णात् ४८ इंद्रायुधमप्यारुह्य पौरजानपदाशीषः ४९
 १५ रावन्नभैर्याः पूर्वैरागधरिराग्यापसः ५० ततोनुगम्यमानोसौ बलात्कानिवोदिमैः
 १६ सहस्रसंखेः क्षिप्रियैरुत्तसश्चत्रचाभैः ५१ वैशंपायनमेकत्रपार्श्वे भवताश्च
 वर्तिनि अनत्रपत्रलेखाख्यां पश्यन् श्वत्तरीस्थितां ५२ तस्मिन्नह्निसस्तो
 कप्रस्थायोष्ठिततोदरां चित्रं निवासमध्यास्त प्राक्प्राक्कूलोभकल्पितं ५३ अ
 प्याऽपरे धरुत्थायाऽशेषाभरागभरविनः प्रावर्त्तनप्रबंधेन प्रस्थानुमडले च
 सं ५४ पीडयन्निवसेत्येन पातालजलवासिनः रजसाच्च तदुत्थे तस्त्वेगयन् गग
 नैर्न स्थितान् ५५ तमयन्ननगान् भूपाताननान्यारिपालयन् अवश्यानु
 त्वनन्कांश्चिदुत्तरवानात्प्रतिरोपयन् ५६ विश्वासयन् विश्वस्तान् संरुद्धान्
 शरसागमजान् शत्रुदुःखादयन् दंडैस्साधून् संमानयन् धनैः ५७ ब्राह्मणे

म्योददतग्रामान् कुर्वन् देवकुलावलीः वनगानि निजाचिह्नानि तत्र तत्र प्रवर्तय
 त् ५८ वर्कत्रिनयनात्रेण समग्रामरावावधिं सवभ्रामप्रबंधेन मांधोतेव व
 संधरां ५९ जिगाय प्रथमं प्राचीं दिशं तदुदतिरां तत्रः प्रतीचीयश्चाश्च प्रता
 यनिधिरुत्तमं ६० अथ हेमजदारव्यानां किरानां निकेतनं ससुवर्गपुरं
 जित्वा दंडजग्राह हेलया ६१ याचकेल ससीमानं भरन्नितां तमनोरमा तस्यादि
 ग्विजयप्रान्तः कियनोऽध्यास्तवासरात् ६२ एकदा तस्य तस्यानादाकक्षेद्रा युधं
 वतं गगया निगन्तोऽपश्यन् किन्त्यसि हवित्रं ६३ आलोककौठकाकृष्ट
 शिरश्च मुखे चोचन्तो आदित्सः प्रेरयामास तावेव प्रतिवाजिनं ६४ अर्धयुक्वा
 लोकत्रासात् कोलासकंदरं प्रवेष्टुं कानो सहसा वेगेनानुससारन्तो ६५ पार्श्वि

का. क. हरणाभ्यासग्राहितोदग्ररंहसा पंचयोजनमात्राभूस्तेनाऽश्वेनव्यलेघ्यत ६६ तौवप
 १६ र्वतमारूढावग्रतस्तस्यकिन्नरो तत्रस्तद्गुहणिकांक्षाहृदयादुत्ससर्जसः ६७ अश
 १७ क्रोदनुसर्जचक्राश्रित्यरिजनोदतं तादर्यसाप्यनुगम्येत धावन्निद्रायुधःकृतः ६८
 अच वलांसमम्बुव्यश्रवत्वेदाईविग्रहं दृष्ट्वेकाकिनमान्मानंश्वसंनंचतुरंग
 मम् ६९ निर्वरायंतमुद्देशमानुषारणामगोचरं विलस्तेवान्मनाम्मानंसानुता
 पमाचिंमयम् ७० अहोकिमपिमेमोरव्यमस्त्रानाभिनिवेशितः यदात्मा
 बालकेनैवव्यर्षमायासिनोमया ७१ अग्रहीतेनकोव्यर्षःकोव्यर्षःप्राप्तेनवाऽ
 मुता किन्नरचितयेनेतिमयामूढेननेदितं ७२ पंथातिरूपितोनायमाविष्टेनैवधा
 तवा त्वाम्नलभ्यनेमर्त्योमममार्गस्यदेशिकः ७३ श्रयनेकिलवर्षस्यभारतस्या
 इवसातम्भः कैलाससन्निहृष्टेयमिहमर्त्यस्यकाकया ७४ वनेपरान्तरागकीर्ण

पाद ५५

उद्गायवाजिनः सूर्य्यदनुसारेण यास्यामि शिविरं शमेः ७५ केवलं दक्षिणागच्छ
शां ७६ रस्तु यथा तथा गंतव्यं किंतु मध्याह्न समयोऽयमुपास्थितः ७६ अनुभ
तो निमात्रेण वेदस्तादिसं प्रतं लज्जां कुतोप्ययस्तौ भेदार्था स्यामि विगलप्रमः
७७ इत्थं विचिंत्य पानीयमन्वेमि न मित्रस्ततः परिधमन् धनस्त्रिगंधं शांस्वितां
खंडमेक्षत ७८ नतस्तदनु कूलेन यथा ऽगच्छन् समीररेणोः आह्लाद्य तं नवोत्पल
कमलं मोदवाहिभिः ७८ मन्त्रादियमदासि क्रम्य गालदलदंतुरं संप्रपन्नमप्याः
पश्यदंभस्य मनुमायकम् ८० तेन गत्वा ऽगरं वंडस्य मध्ये जलाधिसन्निधमं अह
दृष्यारपयं तस्मात्तुल्योक्तमहत्तरः ८१ न दालो कनमात्रेण हस्तदपानप्रमः ८२
प्राप्य ननु लितो यान्नं वाजिनोऽवततारसः ८२ कृत्वा ऽपनीतपर्याशांतं स्प
लीलु वित्तोत्थिनं गृहीतशां दलश्रासम्यप्लूता धृतकेशरं ८३ उन्नाय्य सप्तसक्ती

का. क. ~~संयम्य~~ वाजिनं तिष्ठासिधेनुल्लानिभ्यसाग्न्येतस्यचाग्रतः ८४ स्वयं

१७ सस्तोपयोवारिबुभुजोविसकंदली उत्तरीयाशिशो धानोनिषसादमहीशिक्षात

ले ८५ ततोमुहूर्तविष्णातउत्तरस्मिन्सरस्तटे समुच्चरंतं सुष्मावगीतधनिममानुषं ८६

तस्यांदिशिदृढासक्तचक्षुरुक्षिप्तकंधरः तमादौतिविडम्बोत्रमुक्तिरिंद्रायुघोऽम्बरगोत

८७ कुतोऽत्रविजनेगीतमित्याविष्कृतकोत्तुकः उत्प्रायचंद्रापीडोप्यज्ञामेवदिशाम

भ्यगात् ८८ गीतश्रवणालुब्धेनसलीलमभिधावता अष्टहेतापिमार्गोऽस्यमार्गे

कप्यतेस्व- शोवन्मवेक्षते ८९ गत्वाप्रासादमौदिष्टस्याटिनानिदूरतः हसंतमिवकैलासलक्ष्मी

विभवमंशुभिः ९० देवचतुर्मुखं तैत्रैरत्नपीठप्रतिष्ठितं भगवंतशुभकांतंददर्श

प्रदानामच ९१ तस्याऽप्यदक्षिरंगमूर्तिमाश्रित्यविहितासना उत्संगानिहितां

वीणांवाद्यंतीकलस्वनां ९२ देवप्रभावितानेनकुदगोरैरासर्पना सद्भासा

शसादेः ३

रिक्तीरजलधेर्मध्यवर्तिनी ८३ कौषाग्निशामितानंगप्रत्युज्जीवनवाञ्छया रतिः प्रसा
 द्यन्तीवनपसा पार्धनाप्रियं ८४ नवपिवयसि प्राप्ते रज्ज्वाभ्यासवासना व्यलोकीक
 चंद्रापीडिनः न्यकार्तेन धृतयाश्रयनव्रता ८५ चंद्रापीडम्वनां दृष्ट्वा विस्मया विष्टमानसः केयं
 स्थान्कन्यकानां इत्यादिव्यतां प्रतिसंशयः ८६ तांतर्द्दीनमियं छेत्रवागगनमुत्प
 तेत् नमो नमवलंवेन मन्यसंदर्शनेन वा ८७ इत्यादिविंशयन्नास्तस्तं भावासित
 विग्रहः गीताऽवसानसमयप्रतीक्षणापरायणाः ८८ साधगीनं समायय्य वि
 निधाय च वलकीं प्रणाम्य चंद्रचूडाय चंद्रापीडमभाषत ८९ अतिथे स्वागतं तं भुं
 जेभ्यश्चिभ्यस्तामिह प्राप्नोऽसि स्वामि मां भूमिमिति आगम्यतामिति ९० चंद्रापी
 डस्तदाकार्यवद्भात्मानममन्यता व्रजंती भवुवन्नाजदेवतावत्प्रणाम्यतां ९१ तिवेश

का. क. १८
 १८
 १८
 तातिहरेऽथानिजाशान्तगुहामसो स्थिताजिनकुशाङ्गानुपात्रदंडकमंडलुं २ तत्र
 भस्मितासीनमुपविष्टा मृगाजिने पप्रच्छ चंद्रापीडं सा स्वरूपागमनादिकं ३ सतुस
 र्वयथावृत्तमाचचक्षते सविस्तरं सा च विज्ञाय वृत्तान्तं निर्जगाम वहिर्मुहुः ४ ए
 हीतभिदापात्राच्चक्षरागमांतरोरथः आश्चर्यं स्वयं शरीरैः फलेस्तैर्दम्यतोपमैः
 ५ तत्र तत्तदुपभोगाय चंद्रापीडं न्ययुङ्क्त सा अद्य ते स्मृतयानस्यास्त च विस्मयमा
 तधीः ६ तं स्मिन्नय कृत्वा हारे गिरि श्रृंगवराग्निके गत्वा सापि फलाहार प्रक्रिया
 मात्रमाचरन् ७ आगत्य च पुनस्तस्मिन्नुपविश्य मृगाजिने तारापीडोक्तयि
 त्यादिकथयत् क्षरागमास्तसा ८ अपि नाम स्ववृत्तान्तमद्देशा विवर्णयेत्
 दृष्टुं चंद्रां दध्ने चंद्रापीडं सकोत्सुकः ९ दृष्ट्वा चाऽस्यः प्रकृतिमधुरामा
 कृतिं भावशुद्धिदाक्षिराय च प्रकृति सरलं लघ्वाकाशः आन्मोदं तं नियत

क्षरागा = ५

चंद्रापीडेन = ५ भिदापात्रम् = ७

स्ववार्ता = १

नखिलं वदन्ति प्रार्थिते यंचंद्रापीडाः ताराकृतरतिः प्रश्नसंप्रत्ययोऽभूत् ११.

इति कादंबरी कथा सारोत्तरीयः सर्गः ३ ॥ ॥ ॥

सप्तदशगप्रभावर्द्धिवर्द्धमानकूतहलः तामवोचत्तमाधुर्यविनयोदारयोगिरा

१ त्वत्प्रसादकृते नैव प्रागल्भेन ममाऽमुना मनोभगवति प्रश्नचापले विनि
युज्यते २ तमादृशादृशांभूमिरियमाश्चर्यसंततिः तदारब्धान् प्रसादेन जंतो
वमनुगृह्यतां ३ कतमो मुनिगंधर्वसिद्धविद्याधरादिषु पुराणेन जन्मना वा सो
भगवत्या विभूषितः ४ पंचभूतान्मकंचेदं धत्ते धवलतां व ५ कथं कामवि
दिदंति दंतकांत्यतिशायिनी ५ नवेवयसि किंचातितीव्रवैराग्यकारणा येनाररायनिवा
सादिदुःखमीदृग्विषयते ६ इति तस्मिन् वदत्येवं चूलाश्रकवावार्धिरागी कुरोदवल्क
लश्चन्नवदनादिव्यकन्यका ७ अकंपनमनसैनांचंद्रापीडस्य पश्यतः श्यमप्या

११

सखडुःखैः = १ वक्तुं = २

का. क. कृतिर्नामिदं दैर्घ्यदभिभूयते ८ असौ चिरं रुदित्वा च वल्कलो नृवलोचना दीर्घमुष्टं च
 १६ निष्प्रस्यव्याहृतमुपचक्रमे ९ राजपुत्रमेतेन शोके कवसने भ्रमं यायायामंदभागा
 यावृत्तान्तेन क्रतेन ते १० तथापि यदिनेचित्तं कृतं हलवशीकृतं तदिदं वार्यते सर्व
 माकर्णाय यथाक्रमं ११ सप्रसिद्धमिदं तावन्न गतं श्रुतिपतव यत्संन्यप्सरसो नाम
 सरसन्निकन्यकाः १२ चतुर्दश चतुदशाः एष्यक एष्यगवास्थिताः सोमाऽमृत
 समीराः १३ दत्तः मत्वा दिसंभवाः १३ दत्तकन्योद्भवते युगंधर्वारिणां कुलद्वयं कन्ये
 मुनिश्चरिष्येति द्वेदत्तस्य वन्धुवतुः १४ तत्र चित्ररथो नाम गंधर्वारिणां मधीश्वरः
 मुनेः श्रुतेः पुत्राश्चित्रसेनादिर्ष्वजः १५ तं कुंरुप्रभृतीनां नृज्येष्टोरिष्टास्ततः
 कृत्नी हंसाभिधानो गंधर्वराजः प्राथितपोरुषः १६ अकृत्रिममनुन्यन्नमन्युका
 तुष्यद्वयं गाढं परस्परं प्रेमन्तयो गंधर्वराजयोः १७ एतश्च नानिहरेऽस्ति नाना
 रत्नोद्दलोगिरिः हेमकूट इति ख्यातस्तस्मिन् निवासस्तयोर्द्वयोः १८ तस्मिन् संत्यसंख्या

चित्ररथहंसयोः = २

कुलद्वये = ५

तास्तत्रभजस्तंभसंश्रिताः गंधर्वास्तैश्चविश्रंभभूमिर्जंभद्विषंपुरा १८ अथयत्सोमसं
भूतमेकमप्सरसांकुलं गौरीनामोदलूत्कन्यातस्मिन्प्रातिकृतिः श्रियः २० हंसो गं
धर्वराजः नाम हहेतुहिनप्रभां ततो यथाप्यंतामापसर्वथा हंगामिनी २१ चि
रसंभृतविश्रंभनिर्भरंगटहवासिनोः तयो रुदभवत्सुतरेकोपिनमहात्मनोः २२
अहं तु मंदभागे काकन्या दुष्कृतकारिणी उदभूवंतयोरस्य दुःखभारस्य भा
जनं २३ अनपत्यतया जातो मज्जन्मसृजजन्मवत् अभ्यतंदृक्कृतानंदः कृतो
दारमहोत्सवः २४ देहघ्रायामिमां वीक्ष्यतातः सोमक्रमगतं वक्रैवरागिरुरूपं
च महाश्चेत्तेति नाम मे २५ साहं पि नृगटहेवालावलका वकलस्वना संचरंतीस्व
बंधूनामकादं कमहर्निषां २६ अनवाप्सरसास्वादस्त्रेहादिद्वंद्वसंतति अत्य
वाह्यमल्लेशये शालस्थिति शेषं २७ अथवाल्यात्परं प्राप्नोमया मा मा रसो

का. क. चित्तं भवविकाराणां मेकमायसनं वयः २८ कदाचिदप्यरम्येषु मधुमासदिने
 २१ खलु अष्टोदससिस्त्रातमागताऽहं सहाऽवया २८ अदृष्टपूर्वादित्यत्र मंजरीमह
 मार्तवीं सखीभिस्सह पप्रयंती कानने व्यचरं चिरं ३० कस्मिंश्चिदपि देशेऽन्य
 पुष्पगंधाभिभावनं अभ्यजिघ्रमना घ्रातपूर्वमागोदमद्भुतं ३१ तस्यैव प्रभवजिज्ञा
 सारसेन विहितत्वेन नानिहूरंततो यप्रयं मुनिकुमारकं ३२ अस्पृष्टमिव कं
 दर्पमीशातनयताश्चिवा कलंकविप्रुषा विंवमहूयितमिवैदवं ३३ विरुद्धै
 रपिरूपस्य मेखलाजिनवल्कलैः कृताधिकमनोहारिरूपा निशायविभ्रमं ३४
 तेन करो कृताकाचिदध्वानिरुमंजरी ततः प्रवृत्तमागोदसमाघ्रातवती मुहुः
 ३५ तं कुत्रोप्यागन्तं कां नं लावण्यामृतनिर्गमं चक्षुषेव पिवंती वकोतुकोत्तिमप
 क्षरा ३६ रूपैक्यदपतिनगुरा दोषोऽनपेक्षिरा ततः कुलमवारो न नीतास्मि
 वशमात्मनः ३७ ततोऽप सत्तु कामाऽहमप्रगल्भतया मुहुः केनापि प्रेर्यमाणो
 आमोदं = ३ उत्तिकुमारेण = ४ आमोदस्य = ८

वतदंतीकमुपागमम् ३८ वंद्यो मुनिजनश्चेति प्रचलन्माणि कुंडली अकार्यं वंदनं तस्मै तत्सुखं न्यस्त
 लीचना ३८ तत्रः ^{कु = रा} प्रतप्तायां मयि सोपिमतो भवः यत्नितो गोचरे चित्रमबंधा भवितव्यता
 ४० स्मरो यै दिष्टं ये वाऽथ बुद्धात् द्विद्वितीया लब्धावकाशा रूपादि प्रश्ने प्रागल्भ्य भागं
 ४१ अथ यार्धस्त्रमद्रातमन्यं मुनिकुमारकं नृत्यते जस्तयो वेद्यं नस्य सच स चारिणं
 ४२ भगवन्कथ्यतौ कोयं किमाख्यः किमिहागताः करोचि विहिताऽनेन कस्येयं मंजु
 रीतरोः ४३ सोऽब्रवीत्पुंडरीकेऽस्ति मुरास्तरशिरोर्ध्वः श्वेतकेतुरितिरव्यातो रूपेणा
 प्रान्तिमीश्वरः ४४ पुंडरीकं सरः स्नानं मया सीत्सकदा चता नित्यं संनिहितान्न त्रलक्ष्मी
 देनं व्यलोकता ४५ सौ नदा लिंगनेनेकदर्शनेनैककेवलं पुंडरीके कृतार्थं ^{त्वमवाप} विस्वास
 त्रीकृते ४६ अथ दितदेवाऽथ कुमारः सनया श्रिया नवपुत्रो यमिन्द्रका न्यवेदि
 श्वेतकेतवे ४७ सोऽपि योगदृष्ट्या यथा वन्द्यऽनमगृहीत त्वमजन्म नुगं चास्य पुं
 अतुल्य = ४ श्वेतकेतु = ३ लक्ष्मी = ३

21

का.क. डीकइतिव्याधत् ४८ कोजयामाससंस्कारैरेनमुनिजनोक्तिः अत्रीववालधावेनन्य
 २१ पुंननयसेपिता ४८ अयंसपुंडरीकस्तेवशिनिः श्रुताउमंजरीम् चतुर्दशीनिकृत्वाऽ
 द्यप्रस्थितोऽयं शिवालये ५० व्रजतो नंदनेचाऽस्य वतदेवतया स्वयं चदाकृते शंका
 रस्तुल्यो यमिति सादरं ५१ यास्तिज्ञानद्रुमा देवा दुग्धो दधिसमुद्भवान् आदाय मंजरी
 कर्णोऽनिष्टुनोपि निवेशिता ५२ इति तस्मिन् च दत्ते वचपले गृह्यतामिधम् किम
 नेतत्तनुग्राहस्वेदेनेत्यभिधायमां ५३ अनायि मुनिना तेनैसा सरद्रुममंजरी अयनीय
 तिया^{ज्ञा}त्कर्णान्ममकर्णावनसन्तां ५४ मत्कपोलनलस्य र्शत्रुकं पत्ररलांगुलेः भ्रंशं
 ननिमनाऽज्ञायि स्वाक्षमालानि ज्ञात्करान् ५५ अप्राप्ते वचसा भूमि मग्रा हि सहसा
 मया तस्मिन् वसरे च त्रग्राणि गीर्णानि बोधत ५६ स्रज्जा देवी किं भर्तृदारिके म
 म्नामिति तस्मात्प्रानि निवृत्तायां मयि न स्य सखा वदन् ५७ वयस्य किमिदं चे

नंतवविपुनमीनंशं ह्यामयनयाज्ञासीवदमालांतकन्यया एट ह्याना
 मेयमनयाहृदयंतनुरक्षता ततोऽसौपुनरागन्यकृतकोयमिवाऽवीत्र एट अप
 ह्याऽदमालांमेकचोरितनुरगम्यते अथमंदंविहस्येवमयाऽस्यनिरिज्ञाकरे
 ६० अत्रमुच्याऽदमालेनिकंयन्मुक्तावलीनिज्ञात्र साप्यलदयनतांनेनममु
 श्वासक्तदृष्टिनः ६१ सखीभिरपिमेदृष्टमिदंचापलमुच्चकैः किंचिन्नसंज्ञात्रल
 जेवसरस्तटमपागमम् ६२ तत्राऽहमस्वतंत्रैवमुहुः स्नात्वायथातथा कृगताशमिकि
 मायानादृष्टुःकोसावल्वका ६३ किमिदंकःप्रकारोऽयमिनिताज्ञासिधंतदा मुहुर्तादि
 वतांवल्वकरंकग्राह्यगीमम ६४ प्रियातरत्निकानामसाप्रविश्येदमव्रवीन् करोमुनि
 कुमारैराकृतानेयेनमंजरी ६५ त्वय्यागतायांष्टयाऽस्मिन्स्वयंनेनतावकं तेषुत्ताम
 दियंतेनलिखित्वावत्त्रपट्टिका ६६ एकाकिन्येत्वयागस्येदेयेन्युक्तासमर्पिता ततः

स्वस्मं = २

का.क.
२२

स्तारलिकायास्ताहस्तादादायपटिकां ६७ तस्यांतलिखितामार्यामिमामहमवाचयं ह्रांमुक्ता
स्तयाविससितयाविप्रलभ्यमानोमे ६८ हंसश्चदर्शितशोभान्नसज्जमानान्वधानीतः
साहजैमिरिकस्येववभूववहुलतया ६९ मोहायार्याप्यतावसज्जरांमनसोमस वद
तेनकिमुक्तांसिसकिमुक्तस्वयापिवा ७० नदंनिकेचविस्त्रुमुविनासिकियच्चि
रं एवंनरलिकांनप्रचलयंतापुनपुनः ७१ कांचिदङ्गस्ततोमात्रामुत्तमनेवास्त्यवा
हदां अप्यप्रलंबमानेऽर्धेप्रतीहसिप्रविश्यमे ७२ भर्तृदारिकयादृष्टोयोतोमुनिः
कुमारको तयोरन्यतरोद्धारिनिवृत्तीनिन्यवेदयन् ७३ शीघ्रप्रवेशयेत्युक्तामया
नदंभिःशंकया सचप्रवेशायामासजस्यनंसत्वारिरां ७४ सत्कारेणोचिनेताहं
भक्त्याचेतमपूजयं मुहूर्तमिवविश्रम्यपथ्यंकेमडुपाहने ७५ मडुत्तरीयसंभ्रम
द्यो होतचरणादयं दृष्टिंतारलिकायांचकुकामःसरांव्यधान् ७६ मयासोऽन्तायिए

पुंडरीकशंकयाः = ३

सुस्तलज्जमानश्वाऽभ्यधात् अहंकापिजिलोनामतस्यवालस्युहत्तुनेः ७७ तवा
 कप्रवर्तनेचास्मिन्ननभ्यस्तश्वाऽधिति कायमुनिजनःशान्तःकृचास्मीरागविभ्रमाः
 ७८ तथापिव्यधसायोमेसह्यस्तेहरुगाभितः नद्वयसेप्रयात्तायाराजपुत्रिनदा
 मयि ७९ हस्तेमुक्तावलीविभ्रत्सममंगतिकमागतः अहोरम्याऽत्मातेयंयानी
 तेतिनत्तरां ८० विहस्य.स.मया.विचित्रोक्तश्चित्तोपयनये नोपदेशप्रकारोऽसौ
 नसदृष्टान्तविस्मयः ८१ नसोस्त्युपायोमंत्रोवायोमयात्ताभ्यधीयत वचोभिःखि
 द्यमानोमेत्रयानतशिशोधारः ८२ तसामंताहिमोमनःसुतरामामपीडयत कुपू
 दिवमयालक्ष्मोविविच्यसकलंवनं ८३ अन्यएवसंसंभृतीवचसांयोनगोचरः
 नदवसंनमालोक्यविरताशःप्रबोधने ८४ अहंतन्प्रागरदाप्यमिवंयत्तप
 नेऽभव आस्तीर्यनलिनीपत्रशायनचंदनोदितं ८५ तस्यस्यास्यकर्पूरपांभूता

23

का. का. गेयं केरं त्रययातदवस्थोपि स किंचिदस्तु मत्तमः ८६ स्वाख्यमलिनां दीनां मयि ह
 २३ द्दिमपातयन् ततोऽहमिदमेवात्र प्राप्तकामं चिंतयं ८७ राजपुत्रिसहस्रपारादति
 रागप्यसुपागतः अतः परंतु सामर्थ्यगताप्यममयागिरः ८८ कंठे विपरिव
 तंते क्वचित्त्वमपि वेत्यताः इति तस्मिन् दत्त्वेव प्रविश्य प्रारु कंचुकी ८९ त्वम
 स्वस्थशरीरे निरास्वा देवी समागता तथुत्वा जनसमर्द्धभाक्य्यतिः कपिं जलः
 ९० न च प्रनिवचः किंचित्प्रभा मकी न मपेक्षतः न दुक्तां नुदशं न स्य जनस्य
 वेद्यतादृशी ९१ आगतां वागतां वापि नाऽहमं वामलक्ष्यं ततः कमलिनी
 त्यत्कारात्रोक्तापि गतेरवे ९२ उदिने सर्वप्यावाप्ते विद्यो वैद्यैर्यनाशिति उन्मूलि
 तेव कामेन दग्धे व विरहान्निता ९३ पुनस्तारलिकामेव सा म्रकंठमवादिषं
 ९४ अहं यथा तया वापि भवेयं स तु मत्कृतौ ९४ कथं भविष्यतीत्येवा चिंता दोलायती

वसां ३३५५ संकुलाचारोलजागुरुजनाङ्गयं ८५ इतः कामोऽतिद्विष्टो विरहे मर
 रागद्वयम् वदकिंकरवारायत्रमुह्यतीकमनोमम ८६ माभूते दुस्तरे विप्रवधेन सिति
 मङ्गलं इत्यादिकेलियन्त्राभितनकालसलभोदया ८७ जहारचेतनां मूर्ध्नि देवनय
 नयति अथमांग्राहयित्वाऽसोसंज्ञां शीतजलनिलिः ८८ निष्पत्त्यपादयोऽस्मात्
 तेत्रान्तलिकाऽवदन् मध्वराणां विवहोऽयमिच्छयाऽन्वोन्यसंगमः ८९ शास्त्रेषु यवि
 तस्तस्मान्नेर्यामुन्निद्युगम्यतं तथैवमन्तान्तकालयोग्यवेद्यग्राहग्रहान् ९० ता
 मेकामग्रतः कृत्यानिर्गताऽहमलक्षिता अभ्यागमभिमाभूमिभोत्सवचकुलैः ९
 दैः १ तदमेदक्षिरांचतुरस्यंदतमूर्धुर्धुः अव्यक्तमिवचाऽशोयंकाननेरुदित
 तद्यनि २ तेनैवोमन्त्रांकाऽहमगच्छमधिकरा पदानिकक्षिचिहुत्वा हस्तयस्यन
 योनिधे ३ पुंडरीककृपातोऽसिभूत्यंकृत्वाजगन्नयं हाहनोऽस्मि विलीनोऽस्मि

अधिकारिकारूपधरेत्यर्थः = ५
 शयपदिविहृतं कपिजलप्रदण्डवमिति श्लोकचतुर्थेनान्वयः
 २

24

का.क. दग्धोऽस्मि करवा शिकिं ४ गत्वानानस्य वदामि स्थितकेतोः किमग्रतः अधियाय
 २४ महाश्वेतेन ननु स्यात्स्यऽक्षमालया ५ हतामे स हृदोऽमुष्य प्रासादृतिरपित्वया वय
 स्य देहिमेवाचं न जीवामित्वया विना ततो भृश उवमित्यादिविलपंतं कपिजलं ।
 अथ प्रकथयमानां गी विसंयुल पदत्रया ७ केनाप्युत्तिप्यतीनेवनं प्रदेशमऽथा
 शिथं गत्वानममद्रादंतवक्षरोगोत्कं मजीविनं ८ किंचिद्रेग गताऽसीति रु
 धित्वेन न प्यास्थितं एतावदुत्कामूर्ध्नि धास्वकृतांतमनंतरं ९ विवक्षंती वसाक
 त्यातिपपानाशिलानले प्रतद्युचेतनां केनांचंद्रापीडो व्यलोकयत् १० श्रवकारि
 रागमास्मानं कृतागसममत्यन संसंममं समुस्याय कदलीदलमारुतैः ११ तौ यै
 आशि शिरेः सस्त्रैः संज्ञा मेनामकीग्रह्य च वा प्रचेतनाचाऽसौ स्मृत्या न द्वा सनंति
 जं १२ तदेवा नु भवंती वरुणोदविललापच तस्मात्तमप्यभज्यंत हृदयानि तदा प्रुच १३

प्रतिशब्देन चैवोच्चेर्हि शोपिकुरुडुम्भिरं चंद्रापीडोपिसामाहवाध्यरुद्रविलोच
 नः १४ आस्तानशक्तेवक्तुं श्रोतुं वा न्यदत्तः परं कथमप्युपसंहृत्य शोकावेगं
 तृसां वदत १५ किमनव्ययमस्य इत्यद्वाच्यं श्रोतव्यमेव च किंतु क्लेशाय येनाशा
 वंघेन हतजीवितं १६ राजपुत्रविभर्मी दंतदास्यं व्यवृत्तमिति तदन्तस्य नितीव्रस्य
 दुःखदावस्य तादृशः १७ नकाचिन्मरणादन्यामयाग्राहिप्रतिक्रिया मर
 शाव्यवसायनिश्चयंकृतकन्यस्मिन्संविधानकं १८ निरियाय च चंद्रमंडला
 त्यरुषः कोपि हिमोपमघुम्भिः सोऽवतीर्य गगनात्सहीतलेतं निधाय भुजपंज
 रान्तरे १९ उत्पन्नदिवमुदत्तयागिरामामवाचनपिने वसान्वयन् विरममरणा
 पायादस्मान्प्रियेतावाऽमुना पुनरपि महाप्तेने वत्सेभविष्यति संगमः इति गि
 रमिमंशुवानस्मात्संभ्रमवित्थया किमिदमिति नंतत्रापृष्टं प्रसृत्य कपिजलं

का. क. २१ प्रियसरवमपस्त्यक्षधुनागच्छसीति स्फुरितविकटकोपाटोयमृत्तार्द्रहृष्टिः
 २५ सम्भवचनमदत्त्वा किंचिदेवानिवेगात्कृतपरिकरबंधसोऽप्यङ्गादंतरितं २२ प्रत्यक्षं
 ममनेत्रयोऽपि विविष्णुः शीतलिवोमंडलं नन्संप्रत्ययसंहतोक्तिविधिः सास्मिप्ति
 तैद्व्रतं तातेनापिततः प्रभृत्यऽहमिहसीतेवनेतुंगृहं यत्तेनायिनधारिणेति सवि
 रस्थित्वागतं स्वानुग्रहान् १२३ शनिकादंवरीकथासारेचतुर्थः सर्गः ४ श्री इत्या
 वेदिनूनिर्व्यजृत्तं न बहु विस्तरा विराजमहाप्रवेता निष्ठासगलायिनदुमा १ चं
 द्रापीडस्तुतघ्रायत्सनोभवविजृम्भितं सकंथविस्मयोप्यंनस्तामप्योवाचसांत्व
 यन् २ मयानेचिरवृत्तोगेपिपरिरागममपश्यता शोकः प्रत्यगुजां नीनः कौतुका
 विष्टवेनसा ३ सत्त्वमर्हसि कल्याणिनशोकं कर्तुमीदृशं आप्त्वा सिन्धुसीदेवेन
 नूतंचंद्रमसास्वयं ४ कोन्यस्तथाविधाकायस्तच्छ्रुतिर्मंडलात्तनः निर्गत्यन

त्रैविशान्निसिंभाव्यतेनरः ५ श्रूयन्तेगतयश्चित्रादेवतातामनेवशः वरशः
 यतपःशक्तियोगवेचित्रनिर्मिताः ६ श्वेतकेतुश्चतस्यास्तेप्रजापतिसमःपिता
 तास्तेवतस्यातपसामवश्यतामकिंचता ७ इत्यादियुक्त्युपन्यासेरितिहासे
 त्रिदर्शनेः महाश्वेतांसमाश्वास्यपुनःपप्रच्छतामसौ ८ सान्नेतरलिकानाम
 विसंभनिभृतासरवी गताभगवन्निक्वाद्यतहिसात्वाविमुंचति ८ पृथोवाच
 महाश्वेताङ्कासोयान्नित्रयस्विनी श्रुत्वावत्रापिनिमित्तमेयप्यासौप्रहितामया
 १ यश्चचित्ररथोनामगंधर्वाधिपनिर्मया ^{मार्गः} वरिणोयेनदेवायंप्रन्यस्यापिमहे
 श्वरः ११ येनरवानितमन्यश्चमछोदारव्यमिदंसरः येनचित्ररथंनामकृतमेत
 त्रकाननं १२ यस्यामृतात्समुत्पन्नेप्रसूनासरसंकुले महिषीमदिरानाम
 जीविनादपिक्लृप्ता १३ तयोःकादंबरीनामकन्याऽस्तिनवयोवता लक्ष्मीमुपहसंती
 विष्वासानिअलेत्यर्थः=६

वा. क. वरूपलावरायविभ्रमेः १४ नयासहमहाप्रेमवाल्यान्मृत्तिमेनया यथेकमे
 २६ वज्रानानिज्जुनोज्जीविनमावयोः १५ विदित्वा दग्धवृत्तांतमीमंसपदिमामकं सः
 ग्रहीन्नियमंवालावाप्यमासापिवंधुभिः १६ महश्चेन्नाऽस्य दुःखस्य याम्बन्त
 भर्तेर्वाधिं तावन्मया तसोठव्यं पारिग्रहणमात्मनः १७ यत्नेयथायथा
 तस्यायोगेव न श्रीर्किञ्च भर्ते न तस्तप्या न प्या रेव दधने चित्ररथ्यथ्यं १८ संदि
 द्यंते न मे पुत्री यत्स्वावहिना न प्या यथे मंडुर्ग्रहं ग्रंथिं विचिन्ति न वस्वसा १९ न
 तस्तर्हि ^{तिः} कान्तत्रमया प्रकरगोचिन् प्रहिता बहु संदिश्य श्वश्चागंत्येव सान
 तः २० इतीत्यंकपययनीत्वा महाश्चेन्नाश्रमेदिनं चंद्रापीडः प्रयात्रेस्तमर्क
 संध्याविधिं व्यधात् २१ तत्रेन्द्रायुधमानीय संयम्या निबुले क्वचित् महाश्चेतो
 दिने देशे पराशय्यामकल्पयत् २२ तस्य शय्यानिषरास्य श्रान्तस्यापियथा

तथा कथ्यामाश्रयवहुलांतामेवध्यायतश्चितरं २३ पुनर्पुनर्महाश्वेमावैशांपायैमे
 क्व पत्रलेखं च सारात्रिगताप्रायेराजाग्रतः २४ इंद्रायुधश्चवाहाग्र्योमहाश्वेताम्
 वेह्यं सप्रत्याभिज्ञमश्वोपिहृदि^{हि}मानुषवद्ददौ २५ प्रयातायांतुसर्वप्यंकुतप्रा
 भानिकक्रियो समाधेरुत्पित्तं बुध्नामहाश्वेतांतदंतिकम् २६ चंद्रापीडप्रविष्टेष्य
 वामिदूरंगनेरवो सगंधर्वकुमाराऽसौ ननस्तारलिकाययौ २७ साविष्ठा महाश्वे
 तांप्रशिष्यत्योषविश्यच सिद्धार्थसिगीतिनष्टृष्टाचलिनग्रीवमब्रवीत् २८ तत्सं
 देशान्निशाम्योक्तं यत्तया मर्तदारिके तच्चतश्चाशनाकारिके दूरकमुखवात्पूरु
 २९ अथ के दूरकः प्राहनाऽनाभिज्ञा सिचेतसः स्वस्य स्वमेव चेत्तस्ते मत्तमनः किं
 परीक्षसे ३० भूमिर्वैतादृशस्याऽहमुपालंभस्य नूयसः तथा वननिवासिण्यां
 मय्यहंगृहवासिनी ३१ आकरार्थनवसंदेशावचस्तारलिका मुदवत् एव

२९ का. क. प्रति संदेशः प्रियसख्या निवेदिताः ३२ इति श्रुत्वा महाश्वेता चिरं निश्चललोचना
 २९ चिंतयन्ती किमप्यंतश्चंद्रापीडमवोचत् ३३ राजपुत्रतवोदारः समाचारश्च येशलाः
 ततो निसर्वभावेषु निस्पृहा रामपि स्पृहां ३४ कादंबरीवचश्चेदं श्रुतं केयूरका
 त्वया तत्र कोवाप्रतीकारः स्वयं मङ्गमनादृते ३५ एतौ न दूरे राजधानीतदद्यतां
 पश्याः स्मदत्तशेधेन श्रोगंताऽसि स्ववाहिनी ३६ उदानमधुरामेतां दर्शयिष्यामि
 त्वदाकृतिं बहुगंधर्वलोकस्य मया पृथक्कृतं भवेत् ३७ चंद्रापीडस्तु नामाह
 चक्रका भगवत्पलम् अनतिक्रमशीयं ते मुनीनामपि शासनं ३८ प्रावर्त्तन
 ततो गंतं समहाश्वेतया सह पद्मामिवानियुज्याश्च प्रतिकेयूरकंदृशा ३९ के
 यूरकोऽग्रनोगत्वा कादंबरी न्येवेदयत् तस्यागमनमाकारं गुरागं श्राहिन्
 विस्मयात् ४० गत्वा कथंचिदधानं चंद्रापीडः समासदत्त गंधर्वराजनगरी

मयरासमरावती ४१ आसाद्याजधानीचतुंगस्फाटिकनोरगां सप्तकदा
अनिक्रम्यकन्यांतः प्रमभ्यगात् ४२ केसरकोपदिष्टेनवर्त्मनाऽप्यप्रविश्य
स्यः भास्वन्मरकतस्तंभं श्रीमंडपमलोकयन् ४३ तन्मध्योमणिपय्यंकम
ध्यासीतांमहीयसा रत्नाभरणाचित्रेणक्षेत्रेणपरिवारितं ४४ देहप्रभावि
तानेनरत्नकांत्यभिभाविता उत्तमकनकद्योतधोनादिधनीदिशः ४५
तटस्थमप्याश्चिनः स्वभाधारमसिंचनः स्थितानवस्यलावरायसिंधोरत्न
नरंगिणी ४६ सद्योपिमेयभावानांमुपमानत्वमागतां कादंबरींदृशाऽसौ
ह्रस्विस्फौरिनेक्षराः ४७ परानिशायकोटिस्थं^{रु} रूपलावरायसंयदे नस्यानिरु
पयन्नंतश्चिनयामाससक्षरां ४८ सत्यंनकश्चिदाश्रयनिर्ममैश्च^{तोः}वाधिर्विधः
इदंशायपि रत्नानिस्वष्टुं प्रभवान्निस्मयः ४९ मोघंयानिहरेः कालोलक्ष्मी

का. क. विभक्तः देहाद्धनदधत्तयौरीवंचितश्चंद्रशेखरः ५० कृतमत्तणं सहस्रेणानिर्निमेयेण
 ५० वज्रिणाः अतन्वकर्मरागायेतनित्यमेवातदृश्यते ५१ इत्यादिविंचित्य^{तय}स्मिन्नप्या
 चित्ररथात्मजा प्रत्युद्ययोमहाश्वेनामभ्युत्पायसंसंभ्रमं ५२ महाश्वेताहनि
 स्संमालिङ्गस्तेनैरुत्तमुरं त्रांचद्रापीडनिर्दृश्यपुरस्सरमभाषन् ५३ अयंच^{हिः}भारते
 वर्षसार्वभ्योमस्यभूपतेः तारापीडस्यतनयश्चंद्रापीडइहागतः ५४ अनेनेह
 प्रविष्टेनृदृष्टेर्विषयवर्जितः भवत्वखिलगंधर्वकुटुंबकमहोत्सवः ५५ अप्यका
 द्द्वंद्वीनास्मिन्पद्मोज्ञेयविक्रासिनी आकर्षाप्रसृतापांगंचिंदृष्टिमयातयन्
 ५६ क्षारेणविहृतेनाप्यनेनेवनिजमायया मदनोतःप्रविश्याऽस्यावबंधहृद
 येयदं ५७ रत्नपीठोणविष्टेनृचंद्रापीडेनदंतिके अध्यासिषात्रामेकत्रहंसचित्र
 रथात्मजे ५८ लङ्गास्तिमितभासीनामप्यकादंवरीवलान् महाश्वेतादृहाचारं

चंद्रापीडोद्घोषयत ५८ शरीरनिर्विशेषाद्यकादंबर्याः प्रियासरवी मल्लोत्थात्रिधा
 तास्यचरणात्तालनं व्याधात् ६० कादंबरीतुल्यसंवेदप्रकंपकरयलवा तं वृत्तं ६१
 तात्मानं स्वयमस्मै न्यवेदयत् ६२ नंदंगुलितलस्य शर्म धुर्य्यत्नमातसा ना
 लक्षयनसारत्रवल्यं प्रच्युतं करान् ६३ चंद्रापीडोपित्तया गितलसंस्पर्शमात्र
 या त्रयात्रिभुवनं धीशमिवात्मानममन्यत ६४ तूष्णीमप्यनदासीने सर्वस्मि
 न्कन्यकाजने शुकसारिकायोरासीन्कोलिः कललकारणं ६५ तन्मसंगेन सोम्या
 संजयोः कलरुद्वये चंद्रापीडोत्तवीद्येन सर्वास्तु नष्टुरंगताः ६६ ताम्रदं न प्रभा
 द्यो नदिङ्गुरवामधुरस्वराः चंद्रापीडगिरो जद्रुस्तदा कादंबरीमृतः ६७ तरंगं वि
 श्रयत नृणां मधुरं प्राह कंचुकी राजपुत्रो पुवां द्रुमुं देवीनिर्विघ्ननिष्ठं ६८ श्री
 ५५.५५. ताम्रवर्जके कृत्वा सुसारमणिं नरे चंद्रापीडं सखावासमया कन्यं ठरं तिके ६९

का.क. तत्राऽध्यासितपर्यंकेकेयूकः ११ सराः मरुताः कादंबरीसरव्यं चंद्रापीडं सिधे
 २६ विरे दृष्टं स्नानानुलेपनाहारक्रियाश्चतुष्टयाः चक्रेशक्र १२ तन्नाभेर्विभवे
 रूपयादिनाः १० अथ मंदप्रभेभानोभेजेकादंबरीनिजं मंदलेखादिनीयेव
 महाप्रासादमस्तकं ११ चंद्रापीडं चतुष्टयं क्रीडापर्वतवर्तिनं निरवर्णपदक
 र्णमस्तकं १२ चंद्रापीडं नदानस्याः कटाक्षालीक्ष्णकोटयः
 समं निषेत्तस्यांचकुसुमायुधसायकाः १३ कटाक्षालीक्ष्णचनीवृक्षतसमा
 भेः तलावरायं पीवंनीवमदलेखामुवाचसा १४ तमयानामकथास्वपि
 सविष्णुतः अथ प्रत्यक्षतोदृष्टः सचंद्रापीडविग्रहः १५ तमहा — सयाकिं
 चिदुक्तं प्रकृतिवस्तुनि अथ वेहानवंत्यानुसर्वमुक्तमनदरं १६ अथिना
 मविकारोभेन दानीलदित्तस्तया किंवा नलदयत्येका १७ मन्मथविभ्रमः

११ अद्यापि निजसंकल्पविरुद्धं विक्रियामिमां मतस्मंहरामिव स्थूलामपि
 यस्यानया १८ किं त्वसौ शेषहरोऽस्यास्तकल्यमंडतमाकृतेः उरस्य निष्ठतो
 यस्य नूरामिमुच्यतां त्वया १८ मदलेखवा गृहीत्वा तं हारंगत्वा तदंतिकं तथो
 वाचयथा तेन प्रत्युक्ता सान किंचन ८० अमृच्यत ततः कंठे हारोऽस्य मदलेख
 या प्रारदिंडु कनोदारप्रभासा विनदिद्गुखः ८१ चंद्रापीडम् हारो रसजक
 तमंडनः पूर्योडुरिव नक्षत्रकलापपरिवारिनः ८२ कादंवरी चिरं त्वेन मवली
 क्य निशागमे प्रासादशिरवरात्तस्मान्मंदं मंदं नवातरत्न ८३ उत्प्रायचंद्रापी
 डोऽप्यकृतसंध्याविधिस्ततः अवालंबनं देहेन शय्याचिंतं ^{चवेतसा} ८४ किं स्युर्गंधि
 र्वकन्याया विलासा सहजार्मे अयोमंजतमुद्दिश्य वालांतं त्रयतिस्मरः ८५
 दृष्टिर्विपराहृती वयस्या त्वस्या विचिंतं ^{एते} तस्या संभावनी हीयं ममेतत्तसि वर्तते ८६

का. क. दृश्यते पुष्पितस्तावत्किमतंग इति द्रुमः स्वकालेपरिरामेन न जानी किं फलि
 ३. व्यति ८९ अथ वा यौवनोन्मादकृत एवममममः कमनुष्याः क्वगंधर्वतकिंको
 तसंगतः ८८ आत्मसंभावताचेयमास्तांमन्सदृशक्रमः कालेन व्यक्त्यते स
 र्वकथंचममसेनिकाः ८८ इति चिंतयन्तस्तस्यतिद्रासुचिरसंभृता चकारम्
 कुलाकारे अक्षिणी आनिशान्त्ययात् ८० अथरेद्युरप्योत्थाय कृतसंध्यावि
 धिक्रमः कादंबरीमहाश्वेने दृष्ट्वा लक्ष्मिचिरादिव ८१ तदनुज्ञासमादिष्टं
 धर्वपरिवारिनः स इन्द्रायुधमारुह्य प्रतस्थेष्टननांप्रति ८२ अथ केनापु
 पायेन लक्ष्मिमार्गमसौ निजं सनिविष्टं सरस्वतिरेत्वं धाचारं व्यलोकयत् ८३
 तदा दृष्ट्वा नृपान्सर्वान्निपुत्रं रहस्यं सो स्ववृत्तां न विदं चक्रे पत्रलोखां वि
 शोषतः ८४ निशितस्यामनीताया मन्यदुरुदितेरवौ कोदूरकस्समागत्य

हेमकूटादद्याऽब्रवीत् ८५ कादंबरीतरपतेत्वामभीष्टांदिदृक्षते विस्मृतं शयनीये
 वशेषहारमयाहरम् ८६ केयूरकवचःश्रुत्वासंगतःपत्रलेखया चंद्रायीडः ९
 स्तरां हिमकूटमप्यागमत् ८७ अभिवंद्य महाधेतांश्चाधिनागमनस्तथा कादं
 बरीमप्यापश्यत्पत्रलेखापुरस्सरं ८८ उद्यानतलित्रीयाध्वकल्पिते हिममंदि
 रे कैदलीदलशय्यांतविषसाग्लानविग्रहं ८९ तदालोकनमात्रेण मुकुरोऽष्टा
 सिनेवसा ततः उत्प्यात्तामिच्छंतीशायानेवास्ततज्जिरा १०० ततः कुशलसंप्रश्नस
 रवमात्रपवित्रिनाः तावानमर्षविलासाद्राः प्रावर्तन्ततयोर्गिरिः १०१ तप्यातत्र
 चिरं स्थित्वा तदिष्टावशावर्तिनं भंगीभरिणिभिर्व्यक्रमावेद्यनिजमाशयं १०२
 तदभ्यर्थनमादिश्य पत्रलेखांतदंतिके केयूरकाद्वितीयोऽसौ जगाम कटकं
 पुनः १०३ तत्रोजायिन्यास्संप्राप्तमन्येचुर्लेखहारकं अवलोक्य तदा नीतं लेखं

का. क. स्वयमवाचयत् १०४ पितृराज्ञां न तो ज्ञात्वा शीघ्रागमनसं शिर्षं केयूरककरेन्य
 ३१ स्य तं ह्येखं कूणितेक्षणाः १०५ तदर्थमप्यसम्मन्त्र्य सहस्रं त्रिसृतेन सः एवमेतदि
 ति ध्यायन् अस्थानस्थे र्थमग्रहीत् १०६ सत्यं वक्षि भवन्प्रसादसि कंचे नो ममै
 तत्परंगंतं तेष्टु नि किंतु शासनमिदं नो लंघनीयं गुरुं १०७ मन्युः संप्रति सद्यतां
 पुनरिहा गंगास्मिकादंबरीसंदिप्येति सखा व्यगद्गदमसौ केयूरकं ग्राहीणोत्
 १०८ वैशाखाय नमः पद्माय नमः बान्धवा ह्यहं यन्वाहिनीयश्चादेव्यति यामिसत्वर
 महं स्वल्पैरिन्नो वाजिभिः १०९ तत्रोद्धतद्रविडधाम्भिर्किंचैव रूपं वैवभाषा न पश्च
 रणा सिद्धि कप्या विनोदैः तीत्वानिशांसत नमः स्वहिनप्रयारंगेः स्वल्पेर्दि
 तैस्त्वरितमुज्जायिनीमवाप ११० शतिकादंबरी कप्या सारे पंचमसर्गः ५
 अप्यप्रविश्य नगरीमुयास्य पित्रोरौ चिरं शुक्लासंचसोऽध्यास्तकुमारमवनं
 ततः १ तत्र कादंबरी ध्यान निरतैकाग्रचेतसः बभूव रतयो किंचिन्नास्य स्यात् स चरि

सुच २ नाकरोस्त्रियमाहारंतावोधिमधुरंरसं नचाद्रियतवासासिनचस्पर्शविलेपनं।

३ सार्थच्युतइवाधुन्योदूथभृष्टश्वधिपः वागुरायाशसंवद्भुश्वसारंगशावकः

४ दिवाविभावंरीध्यायन्निशिवांश्चन्दिवागमं उदीचीमवसात्प्राप्तोवीक्ष्यमा
गोऽनिशंदिशं ५ केदूरकोदिनंमांचज्ञात्वाकिंचिन्तयेदसौ किंवदेत्यत्रलेखां

वासाकिमुच्येतवातया ६ इतिनक्तंदिवंध्यायन्तलबुधुतिबंधनः कालं

कियंनमप्येवंचंद्रापीडोऽत्यवाहयत् ७ आकारसंहृतिः त्रादृगस्यगूढात्म

नोभवत् यथाज्ञांभून्यतामम्यपितरौताधिजगमनुः ८ दिनेष्वप्यव्यतीते

बुधपत्रलेखातदंजिकं प्रापद्वलाहकस्वीयनिर्वृत्तपाथिसोष्टुवा ८ चंद्रापीडोऽ

पार्तोदृष्ट्वासमुद्रासितमात्मनः कादंवरीमिवाऽमंस्तपस्पर्शचिमुकुमुहुः ९

ततोविस्त्रक्षुमप्राप्तीद्वदकादवरीकायां कियन्ममस्मरत्येवाकविनागमनात्कि

यत् ११ साभ्यप्रयमिवालोकाचंद्रापीडमवाचसा किंतयाचिंतयादेवगुरुतरा

का. क. धयस्थिरं १२ असौ किं सप्रसन्नेन स्वयं मकरकोठना त्वय्यर्पितानुस्येति श्रीप
 ३२ तौ श्रीरिवाक्षिना १३ नां चाभिनवभावाद्रांवालांतनुलनामिव तीव्रविरह
 वाग्नेोतिप्रधानसिक्किंते १४ केष्टरकमखादुद्धागमनं देवनावकं वज्रसंनि
 हितासांलं वल्लरीवव्यकांयन १५ लवुस्यैर्यावदन्मांचपत्रलेखे किमीदृशां
 युक्तमेतस्य यन्मन्येरदांस्यपिनकुर्वेति १६ ततः प्रभृतिनिःस्वसेर्वद्गमने
 दिनैरिव क्तांजाग्रीवमनिशोवासावदीयतशनेः शनेः १७ अलवुकस्मा
 मोदाः प्रागभ्यासक्रमागताः दूरान्परिहरन्त्यस्याः कवरीमद्यष्यदाः एतौ
 द्वाफुणितायांगेचिरं विस्मृतकडाले तेत्रे विस्मृताधुर्येगनेतस्याः कथा
 यत्नां १८ चित्रपत्रलालेख्यं विहाय क्रियते नवं मंडनं गंडयोरश्रुकरा
 मुक्तावलीगया २० मृदुस्वभावरक्तवर्षप्रवृद्धैरसमोष्मभिः ग्लानिमानी
 यनेतस्यानिष्ठासैरधरः खलेः २१ सतनोऽविरहेष्यस्याः शोका^{त्} हि वहि

कृतो दाहप्रतिक्रियान्यस्तैर्हारकर्षरचन्दनैः २२ विरहद्वलनस्तस्यालावरायज
 लनिर्गरेः वाडवश्चाधितानेतिशाममन्यद्भुतं द्रव्यं २३ मृदुस्मसिंहंसीवभगी
 वोयवनेमृदुः पुलिनेचक्रवाकीवमृदुर्लुवतिविह्वला २४ मृदुर्भवंतमालिङ्ग्य
 संकल्पविहितं पुरः शून्येभुजलनेवीक्ष्यविलदायननिदित्तो २५ मागाद
 यमुपालब्धः संकल्पादपिदूरीतैः इत्युपालभतेनत्वांभीनेवभनसापिसा २६
 त्वदाकारमयं चित्तं त्वन्नामस्मररागागिरः त्वन्मार्गकलिनादृष्टिस्तस्यास्सं
 प्रतिवर्तने २७ कियद्दावरार्यनेनस्याः परेराविरहव्यथा स्वयंवेदनागम्या
 हिसात्वयेवानुभूयते २८ किमप्यारव्यानुकामासावदुःशः स्फुरिनाधरा ह
 दयस्थेनकोनापिगुरुरागेवनिविध्यते २९ भूमौविचेष्टमानांगीभुजंगीवैक
 दापुनः दिशोवीक्ष्यमडुत्तंसंगेतिधायमुखमवव्रीन ३० उत्तिष्ठयादिजीवंतीमा
 मिच्छसिन्नामानय अहंनेतमशक्वाहिसिद्धमिदमंतरं ३१ स्थिनायांत्वयिजी

का. क. वामित्वस्य शैनयथा नया गतायां चिरं कालं दामंते ममनाऽसवः ३२ इति श्रुत्वा
 ३३ चतनदृष्टुः समायाता स्म्यन्त धारम् देवः प्रमारागमित्युक्ता रुदनी विररामदा ३३
 चंद्रापीडस्तदाकार्यजानस्मृतिरिवाऽभक्ता लघुस्थितिस्थिरं दध्यौ गमने हेतुम्
 त्मनः ३४ दिग्नेष्टन्येषु जानतेषु वक्तुं कादंवरीदशं आगान्कोरुकोप्याशुदीर्घा
 धृत्यां तवाहनः ३५ सचोत्तायिन्या विभवं प्रविशन् वीक्ष्य सस्मिन् स्थाने ननु म
 तो लग्नं स्वामिन्या इत्यमन्यतः ३६ अविष्यददृशेनेन चंद्रापीडो यथाक्रमं
 चक्रवाकश्चैकाकी प्रिया विरहविह्वलाः ३७ दध्यन्त्यायाश्च वर्तिन्या वामरं य
 त्रलेखया संवीज्यमानः पर्यं को निषः क्षामविग्रहः ३८ प्रशोपन्योपवि
 ष्टोऽसौ गाढां शिरसि पस्पृशे कुर्वन्नाकुशलं चंद्रापीडेन सादरम् ३९ ततः
 कादंवरीवान् जंष्टुः कोरुकोऽमुना पत्रलेखामुखं वीक्ष्य संति प्रामिदमब्रवी
 त ४० उक्तोऽसि नाग्नया किंचिदुक्तं श्रोत्वा किमिह स्थितः उक्तं श्रोतुं स्थितं

सिद्धतमागमनेनमे ४१ तस्यापि वदसंदेशमिति तेन न नोदिनः पुनः केयूरको
 प्याहन्निह विज्ञाप्यसेम्यथा ४२ कथं जीवन्मृत्युश्च विज्ञो हन्ति मा मिति
 तस्यास्माकृत्या दृष्ट्या विस्तृतोऽस्मिन्नज्जिरा ४३ किमत्र बहु नोत्तेन न तथाऽ।
 स्या विरहव्यथा मया पि जीवती न्येवं यथा दोलायने मनः ४४ तत्कथा
 भिस्तथा स्थित्वा न स्मिन्नप्यदिने चिरं चंद्रापीडः सखा वा संकेयूरकमकारय
 न ४५ नरादासो न मानं गो न किरा न श्रय यद्गुरुं अष्टोदसरसस्तीरं प्राप्नोमं
 वेत्यसर्वथा ४६ अन्ये गुरितिसंदिश्य सहितं यत्र लेखया केयूरकमसाव
 ग्रे प्राहिरा गो न कृतमंडनम् ४७ तयोस्तु गतयो रास्तु नरां विन्नमानसः
 तांस्तान्ऽभिलषन् बुद्ध्या हेतुना मनमाधकान् ४८ आवाप्य नियुक्तो।
 भ्यः स्कंधाचारमुपागतं योजनद्वयमात्रेण कृतः पुनर्वेशनं ४९ वेशां
 यतनो लप्स्ये किंचित्कारणमित्यसौ प्रत्युक्तमगादेन कट्कं पित्रा ज्ञया।

३४
 का.क. ५. तत्र राजकमालोक्कलाहकनिवेदिनं कुवेशं पायता वास इति सेतान्य
 मभ्यधात् ५१ कलाहकस्त्वधो दृष्टिरुल्लिखन्मेदिनीमुहुः नवेशं पायन्नेत्रो
 ऽस्ति सन्नकंठमभावन ५२ ततोऽवतीर्य त्ररगादुपविश्य तरोरधः हवय
 स्येति विलयनप्रावर्तनसरोदितुम् ५३ कलाहको निपत्याऽप्यचंद्रापीडस्य
 पादयोः ^{सावने-} देवमेवं तप्याशोचो जीवन्नस्तीत्यवोचत् ५४ चंद्रापीडस्तत्तं प्रा
 हनेदं श्रद्धीयनेभया संवेशं पायतो जीवंत्यत्काऽलंबनमाभिनि ५५ ३
 न्युपप्लुतचित्तं नं पुनराह कलाहकः श्रूयतां देवयदुर्गं नन्नप्रचलिते त्वयि
 ५६ अस्मानेव समादिश्य प्रस्थितं त्वामनुव्रजन नतः प्रतिनिवृत्तो साचास्त
 तत्र यथास्थिति ५७ अपरेद्युरयो म्याय विधाय प्रकृताः क्रियाः वि
 तोदायितुं मां मानं व्यवसन्न सवनस्थलीः ५८ तत्र सप्रत्यभिज्ञस्सन्नासा
 नान्यउरूपयत् किंचिन्नष्टमिवाऽन्वेष्टुमेतद्विन्नस्तलोचनः ५९ न

तोस्ताभिर्मरवेभातावस्माभिस्सोऽभ्यधीयते स्वीयतामवशिष्टास्तुष्टोद्रत्या
 मोवनस्थलीः ६० तदाऽसौताऽग्रहीदासंविचरन्नेवसाऽब्रवीत् यानय्यंत
 गन्तव्यंयावज्जीवमिजोमया ६१ सवह्निदिनान्यास्ततश्चैवविचरन्वने
 तसोऽस्तपुषायोयेतासौशक्यमानयितुंनतः ६२ कृतप्रोयोपवेशेनपाद
 योःयनतामन्निशान् इयनाराजचक्रेरानाबुद्धप्रार्थितोयिसः ६३ त
 तस्तत्रचिरंस्थित्वाकार्यशेषमपश्यन् आयातामिहसेन्येनत्वंप्रमारां
 ततःपरं ६४ इतिश्रुत्वानियतितंशोकविस्मयसंकटे चंद्रापीडस्तथैवा
 स्तत्ररुमूलैकनामनः ६५ अप्यवान्तर्गविदित्वेनांनमेवोद्देशमागमत्
 अतयेक्षितविस्तारःसामान्यान्तःपुरोऽनृपः ६६ ततस्तदगामिवास्थित्वास्वयं
 पृष्ट्वा^{ला}वरुहं अधिक्षिपन्निवप्राहचंद्रापीडंक्षितौष्धरः ६७ नूनमुत्पादितो

कृतानशनेनः ७

का. क. मन्थुस्त्वया कोप्यस्य तादृशः येनातः स्फुरतासोऽद्यत्वां विहाय वनंगतः

३५

६८ विभुत्तोनपरादृष्टौ युवां सरामापि कुचिन् किं जानमधुना येन त्वंग
हे सज्जपो वने हृदं विना न हि निमिनेन कयासो दुंगरीयसी माजापि नृह

हृदं धुदेशा विनवियोगिता ७० इत्युक्तवन्निभूषणाले मुकता सत्त्वनंतरं ।

अतः स्फुरितैशो कोपि गृहीतक्षोभमभ्यध्यात् ७१ किमेतदविचार्यैव

वस्तुतन्वमनर्कयन् शंकानुमानमात्रेणाहृतधीरिव भाषसे ७२ अ

तानवृष्टिरिदोर्द्धादीरौघाकण्टकोद्गमः तस्य मन्थुः कुमाराद्वा न वसंभाव

नास्यदं ७३ पापस्म एव दुर्जतिः सचिरं पावित्रः सुकः यथा त्रकः स धा

स्तिक्तः फलितः कालैकूटवत् ७४ सत्त्वं कुमारसर्वस्थाः एधि व्या एव जीवितं

पुरात्तमो न तस्याप्यंशो कमुद्धोऽमुहसि ७५ नृपि न्विरतवाक्ये तु परितः

पादयोःपितुः साश्रुकंठमयोवाचचंद्रापीडःकृतंजालिः १६ दीवप्रायश्चि
 त्तमिदंममसाधनमेवतन् गत्वात्तमानयामिगितितदनुज्ञानुमर्हसी १७ न
 मागन्तमिहलोकवष्टुष्टाशिरशिचुंक्तिं ततोऽगुरांवादेष्ट्वंवागममज्ञानोवभो
 त्स्यते १८ तत्तत्तुंचनमानीयव्युपेत्यस्वंगटहंभनः संप्रवेष्टव्यामित्येष
 हीतमितिनिश्चयः १९ तथोक्तवतिनस्मिंश्चराजावाव्याकुलैक्षणाः सोऽप
 श्रयन्मां त्रिशोककुंसचतत्रवदूक्तवान् २० सर्वोपायप्रयोगेराधिज्ञानेनच
 मंत्रिणा चंद्रापीडोनिरुद्धोपिनाचलनिश्चयान्नतः २१ सिचंजीवाव्याधा
 राभिर्भौलिमस्यमनोरमा करुणां विलयंजीवचिरमेतन्मबोधयन् २२ त
 दिस्थितेनियोत्संगोस्थितेपश्यामिपुत्रक ॥ ५ ॥ तस्मिन्भवाम्येवकसत्ययि
 तेभनः २३

का.क. इत्यविलासवत्याचतयाचकरुरागोक्तिभिः चिरमादीरनसिगेअतजहातिस्मनिश्रयं
 ३६ ८४ ततोऽश्रुभरसंरुद्धुर्गहाक्षरयागिरा यथाजानीगसपुत्रतिकथमप्यश्रवीक्ष्यः
 ८५ दत्तानुत्तस्तथापित्राप्रगम्यसकलानुडरुन् श्रुत्वाप्रयत्नसंरुद्धवाव्यधारास्तदा
 शिष्यः ८६ चंद्रापीडःपरिश्रान्तान् संस्थाप्यचयप्यात्तथं पार्थिवान्परिवारेणप्रतिष्ठ
 तलधीयसा ८७ किंतन्मयाव्यधीयीति हयमानमनाःश्रुच शुष्यनकुक्षेराराजा
 नुविवेशानगरीं पुनः ८८ बलाहकस्तसेतानीर्वार्यमारोगोपियत्ततः स्वगृहं तः प्र
 विष्टेयेवसचंद्रापीडमन्वगान् ८९ चंद्रापीडस्तनोगश्च नृदयितालोकनोत्सुकः अ
 मन्यनो ह्लाधितवनमध्यंकेलासविंधयोः ९० नाज्जीगरान् दुमानदीननदीर्त्तन
 मरुस्थलीः तरात्रिनंदिनंवापिधावन्निद्रा युधेनसः ९१ ततः प्रावर्त्तत प्रा
 वृट्पीनोन्नतययोधरा कान्नालवरसाद्रेवप्रत्युगंनुमिवागता ९२ तामप्य
 गरायित्वासीवहून्कनिषयेदिनेः अष्टोदसरसस्तीरमापतन्भूयितांभसः

८३ अयनीतसमायोगः परिवर्त्य च वाससी महाश्वेतामप्यद्रुसज्जगामनदा
 श्रमं ८४ तत्राऽपश्यत् महाश्वेतां तदालोकनलङ्घिनां रुदंतीनि जहौ सत्पत्न्या
 त्वलायकरुणास्वनं ८५ तत्कारसागपरिज्ञानमोहनिष्यंदयत्सराग निरीदय
 चतुष्पाष्टृचंद्रपीडेन साश्रवीन् ८६ केद्वरकमुखा दुध्वाग्नत्वापि नुराजया
 दिनाति कति विनिश्चित्वा कादं वर्यं नुरोधनः ८७ तन्त्ये^त एतपयान्या यमसी
 तास्मिन्पावने विप्रं पुवानमद्रातं विचिन्वंतं वनस्थलीः ८८ सप्रन्याभिज्ञया
 लोकमामसौ मन्मथो न्मुखः त्रीन् मूढे जयामास नर्मविक्रोक्तिचापेलेः ८९
 तन्नो निर्भर्त्स्यमानोऽपि वाप्यमानोऽपि यत्नः ^{सो}सबहुदिवसानोस्तनयाभा
 मुपपीडयन् ९० एकदा नृशयानां मामागन्त्यनिशानि स्वयः कृताजालिरनं
 गान्त्रो यथा चरेत्तिददिवारां ९१ तन्नो धिगिति स क्रोधमभिधाय कर्मंडलो ज

का. क. लशुद्रापशमोसोमयानुध्यायदेवताः १.२ शुकवन्धुरवरागेशावक्तुमेव्यासि
 ३७ सिद्धिः गच्छद्वंद्वैराचारशुकएवमविद्यसि १.३ शायेननेनमरुतामदना
 गिन्नावाजन्मांतरोपाचिन्नुक्कजकर्मणावा चित्रेणावामगवत्तश्चरिनेनधा
 तः प्राणागनसावुदस्तजन्निपयान्तवोर्व्या १.४ आक्रंदनः परिजनानप्यसोः
 दुर्ज्ञातोमयार्थशुकनाससतः सखाते तत्प्रथमां प्रियवयस्यवियोगहेतुमस्तत्रमक
 रुणां प्रखलामभव्याम् ५ इतिश्रुत्वाभिन्नः प्रसममिवभूलाग्रशिरवयाकदावांप
 प्रथेयंकमलमुखिकादम्बरिपुनः कचिन्नेवंशोकस्फाटितहृदयस्तत्रदशमस्सूत
 जरुचंद्रापीडस्तफुरिवपयान्तदितितले ६ ततोभृगुग्रीवंशुकलिनासिन्नापांगन
 यतंप्रभांतन्वीदीनामिवानिदधतांदितु शनकेः दितोवित्स्वस्नांगंपत्तिनमम
 मालोक्यविवशमहाश्वेतासघः कथमपिनयातिस्मदलशः ७ द्रुमुंदीनामिव
 वसमन्तीमदामस्तेतभूत्याकुर्वन्बुधादिरुक्तागाक्रंदितश्चक्रवाकान् अत्रत्य

रायधुनिमिवकरैरुर्ध्वशारेवेर्विमुंचत्रस्तं निगमधुतिरपिततः क्षामधामाजगाम १८
 इति कादंबरीकथासारेष्वष्टसर्गः ६॥ ॥ श्री ॥ तस्मिन्नवसरेवालाकादंबर्य्य
 पिवेधसा तत्रैवात्मीयतानेकमायावैवित्र्यकारिणा १ असौहित्रलेखाया
 मुरवात्केयूरकस्यच मुक्तसंशयमायान्नचंद्रापीडं व्यबुध्यत २ ततस्सकलवि
 स्तम्भयोग्यविगतपत्रमां महाश्वेताश्रमोपात्तप्रभुं लिखयेत्तं ३ वैशंपायनवि
 धंसदृष्टान्तसमनंतरं चंद्रापीडमनव्यपीडां वयस्यविरहोद्भवा ४ शंकरा महा
 श्वेता नत्समाश्वासकारणां कादंबरीसमर्थ्याऽप्यनदानयनसत्त्वां ५ तस्या
 सारलिकांगेहंशीघ्रमागम्यतामिति संदिश्यप्राणिसोत्सायतूसांगत्वात्तया
 ऽवदत् ६ जानोत्सहामहाश्वेतासंदेशेनगरीयसा गमनोत्कलिकांदधेबुद्धौ
 कावरीततः ७ त्वंबूलपटवासादिसंविधानविधिज्ञया हृदयप्रख्यया सरव्या
 सहितामदलेखया ८ पत्रलेखां पुरस्कृत्या प्रियचर्याविचक्षाणां केयूरकंचनत्रे

का. क. वदिनेनां भवमाययो ८ आयां न्याश्च न दातस्या दुमिति परं यवा प्राडुर्वभ्रववाला
 ३८ या हृदयोत्कं पकारिसी ९ महाश्वेताश्रमोपात्रमायदस्तंगनेरवो उदिनेवनिष्ठा
 नाथे संतम्रकरुणा इदे ११ आसाद्य क्तमुद्देशं कुरुगां रोदनधनि वनांत कंद
 रोद्धूतप्रतिश्राद्धमप्याऽभ्युपगच्छ १२ मन्येसेवमहाश्वेतावर्त्मनीयमुपस्थिता
 इत्यसौ शंकमानेव विवश्राद्धमाश्रमं १३ ततः प्रविश्य साऽपश्यत्प्रासादनाथं
 तथा स्थितं महाश्वेतांततामार्जनिनांदरुदतीभृशं १४ महाश्वेतांतसावी
 द्याविकसश्लोकविह्वला निनांतताडितो रस्कां रुदतीमोहमागमन् १५ पत्रले
 स्वायिनद्रूपचंद्रायीडविलोकेसी मुमुक्षुर्वै संशयासद्यः प्रलपंती शिलातले १६
 कादवर्ण्यापि धैर्येणाष्टुष्टान्नश्लिकान्दा आचक्षते यथा मृत्तं संचितं मरणाक्रमं
 १७ तम्रकरार्थविहाये वैवेलाव्यं त्वीजिर्नोचिन्नं लघुसंज्ञां महाश्वेतां मदलेखां च
 साऽब्रवीत् १८ संतनुरुदूलधारेणाचिरात्प्रभृतिरोहता खिन्नाहममृतादग्ध

रोदनेन गरीयसा १८ यथायोग्येन गच्छामि न हि शक्तो मिरौदितुं सखि मे दर्शितुं
यानायेनैव महात्मना २० अयं सह द्वियोगेना^{हि} रोदीदित्वा यवा प्राणाग्नेव
प्रिया नो मही तस्यं प्याहुः गतो मम २१ युक्तं स हि महाप्तेनेन वज्री वित्तमीदृशं यो
जिता देवताभिः त्वं पुनस्तत्सर्गमाप्स्यस्य २२ अहं सर्वप्रकारेण विधिभ्यश्च
नोरथा करोमि दुर्बलैः प्राणैर्कीं कल्प्यामावहिं कृता २३ स द्वियोगोपनाये
न तानो वास गृहे चिरं मदलेखे तथा कुर्याद्यथा न घृति मृदुति २४ स्वयमेवाधि
शय्येत मद्वा समवनं त्वया यथा मासि गवाक्षे शुशोरने नोरग्निभयः २५ कुमा
रस्तत्र चित्रस्थो मये वलिस्त्रिः स्वयं रक्षणी यो यथा वा तद्भूते सखि तन्नोपस्ये
२६ शय्यतीया शिरोभागे रत्नमिनि निवेशितः कामदेवपटः क्वापि निक्षेपव्यो
दृष्या चितः २७ क्रीडापर्वतकोदेवः प्रशांता यत्र पार्श्वे न तत्रोचित कुमादरात्

का. क. हिमोऽन्यस्य शोभते २८ दीर्घिकाराममध्ये मेयाग्निनीखंडमंडितं तत्रास्तेक
 ३९ तवास्तव्यं राजंस्कंदवर्क २९ धारायंत्रैः प्रहराचिक्रीडावापीनदंनिके
 स्नेहात्मयमचयंसिक्तं मासिलीलावतन्त्रं ३० नास्मिन्कृतनवोद्वाहावकुलेमा
 लनीलता मुक्तः कंकराकोनास्यामोचनीयस्त्वयेवसः ३१ मयापुत्रीकृत
 आसावः शोक्तस्त्ववालकः वर्धनीयः स्वरुतां पुसेकेस्तन्यययोनिभैः ३२
 गृहेऽङ्कुरयप्रयन्तीमा मसोचडुलेदारणः नूनंहरणि कायास्तेप्राययेस्नांचकान
 नं ३३ श्वक्त्वापरिहासोमेकालिंदीसाचसारिका यथानकलहायेतेनप्यकु
 र्याः प्रतितरां ३४ निन्यमेवमडुगंगयालितानकुलांगना स्वां केशयायित
 व्यासौयथायानिनदूरतां ३५ कृतं मे गृहकारुण्यचिंतया दीर्घयाऽनया संपा
 दयचित्तामप्रप्रहलज्जानवेदसं ३६ केहरकचिरं किमां दीनां दीनवेदसं ३

तिष्ठचिडुकाष्टानिसमाहरहुताशनं ३९ लावरायां वुमयोदेहः क्रियते कथमग्नि
सन्तु कुमासस्याप्रमादायपतामिवरमंभसि ३८ कुमारैर्मित्रदुःखेनतत्सरो
द्विजजीविन् इयंतीमपिजीवन्तीविलासजोहमात्मनः ३८ इष्टव्यासिकदेत्येव
मभिधायेवमांगतः सेयंचिरयतीन्येवमधुनाऽभिदधीनसः ४० शनिकादं
रीसद्योमसगाव्यवसायिनी शीशिरज्ज्योतिरप्याशुर्वपमानश्चोद्भूत ४१
येनडग्धाक्षिकलोलप्लाव्यमानश्चाभवत् प्रवृत्तदत्तवीरामसुतत्रस्थस्सकलोजनः
४२ अथदिव्याकृतिः कोपिपुरुषो गगनास्थितः गर्जद्विनघटाधीरगंभीरधनिरभ्यधा
त् ४३ त्वंहिवत्सेसंमहाश्चेत्ते पूर्वमाश्वासितामया मंदंतिकोस्थितोज्यापिपुंडरीक
श्वप्रिया ४४ चंद्रापीडस्त्वयंकंचित्कालं सप्तश्वस्फुटं श्वत्रैवाविचलत्कांतिरास्तां
कादंवरीप्रियां ४५ अनेनरुपुनर्लब्धुनिरयायस्थिरायुषा गाढकंठग्रहानंदंका
दंवरीः करिष्यता ४६ भवत्योरयमेवास्तुचित्तैसंप्रत्ययोदृढः नप्रक्ष्यतिवि

का. क. कारोयं यदेतं भूतमावतः ४७ इत्युत्काज्योतिषान्तेन सहसैव निरोद्वैदघे
 ४. साविस्मयस्तदा सोभयैरिविलः कन्यकाजनः ४८ पत्रलेखान्तेनैव ज्योति
 षावचनेन च लब्धार्चैर्नन्यमुत्थाय गत्वा दुततरेष्वदैः ४९ तमिंद्रा पुघनामा
 नमश्च मादाय केसरेः तेनैव सहिताऽगाधं प्रविष्टा मध्यमं भसः ५० शंकि
 ते वाप्यनां वेगयानां तरलिकाऽन्वगात् साददर्शयिष्योर्मध्यादुद्गच्छंतं कपिं
 जलं ५१ प्रसृत्य चाचक्षते च यथा लोकि नमद्भुतं तेनापि विस्मयस्तासाम्
 वर्धनं नतनरां नतः ५२ अथाविभ्रजटास्तन्वीश्रुतांशुकरा विप्रुषः स्नानार्द्र
 बल्कलस्ताभिरदृश्यत कपिं जलः ५३ स्वयमेवोपविश्या च महाश्वेताम
 भाषत राजपुत्र्यपि नामायां प्रत्यभिज्ञायते जनः ५४ अहंकपि जलं तस्य
 वयस्योदयितस्य ते विरागमनदोरान्म्यादुपलभ्योऽस्मि च त्वया ५५ का
 दवर्या त्वया चेमाः श्रुताः श्रद्धमसो गिरः मदीयमापि वृत्तांतमधुना श्रुताः पुनः

५६ अणुत्तिष्ठततो नानेव यस्य तेन तदरां गतो गगनमुत्पत्य तमेवानुसरन्
 हं ५७ ततोऽसौ दूरमुत्सृज्य प्रविश्य शशिमंडलं अनंतरं प्रविष्टं मामवलोक्येद
 मब्रवीत् ५८ कपिं जलमृगाणां मां विद्विस्तो दंतवाऽमुना वयस्येन वृथा शोभे
 मकूटं गते त्वयि ५९ वोढव्या लोकयात्रा हिलोकपालतया मया उदितोऽहं यथा
 कालमनः प्रविकिरन्करान् ६० अयं मदंशुसंस्पर्शप्रवृद्धाधिकमन्यः कंवो
 पान्तचलत्पारा ऊर्ध्वमांवाद्यचाऽब्रवीत् ६१ जामातेषु महाश्वेतासंबंधादिति
 पश्यतः कुर्यादत्र प्रतीकारं श्वेतकोटुर्महातयाः ६२ देहमेतस्य रक्षामि साम्
 नैरहमंशुभिः श्रुत्वा त्तिष्ठ मये हाय मानीतस्त्वं च सत्वरं ६३ गत्वानि वेदयेमं
 नुवृत्तं मंश्वेतकोतके शनिचंद्रमसौ वाक्श्रुत्वाऽहं दिवमुत्पन्न ६४ त्वरितं प्रस्थि
 तः कंचिद्वैमानिकमलं धयं स तु मामशयत् कोणादश्वेते वनपोवलात् ६५ त्व
 याऽहं लंघितस्तत्त्वादप्यभविष्यसि समया प्राणिपत्योक्तो बंधुर्कोतचित्तसा ६६
 शा

का. क. प्रमादन्ततपोदर्पानामतत्संहरक्रुधम् सत्त्वभाषतदन्तोद्यंशापोभवतिनान्यथा

४१

41

६७ तारापीडस्यपुत्रार्थमुज्जायिन्यात्तपःस्थितेः सत्त्वभाषतिपुत्रत्वंचंद्रमा
संनिदर्शनं ६८ पुंडरीकस्तदीयस्यशुकनासस्यमंत्रिराः तारापीडस्यतत्त्वं
गत्वावाहनतां व्रज ६९ तस्यावसानेस्नात्वातुशांतशापोभविव्यति तदाक
रार्थः सर्गवेत्सुर्गामयतं शायमूर्ध्निः ७० ततोऽश्वीभूतत्वाऽहमुदतिष्ठमयो
निजः स्मृतिस्तुरगभावेयिनमेभ्रष्टाकदम्ब ७१ मयेवायमिहानीतः किन्न
रश्रुतिनः क्रमात् द्वेष्टान्वितश्चशापोयंपरस्परमभूतयोः ७२ द्वितीयजन्म
योगेनभवितव्यमतोऽधुवं नङ्गशामियथावृत्तमाख्यातुंश्वेतकेतवे ७३ द्वि
तीयजन्मग्रहरां कृतयोश्चेतिवेदितुं कपिजलकप्याख्यातं वैशाखायनविग्र
हं ७४ पुंडरीकमभिज्ञायमहाश्वेताऽन्वतप्यन द्वितीयेऽप्यहमेवास्वजात्राज
त्सनिमृत्तवे ७५ शशोमस्तुरक्तसोमयोनिविललापसा कपिजलस्तदेत्येवं

रुदंतीनामवारयत् ७६ अत्रवीच्चावधिं प्रार्थाः प्रायोडुःखस्य वर्तने कालेनाऽ
 नतिदीर्घेतापुंडरीकस्य सम्मानं ७७ अक्षमालां पुनः पारिषत्तवे विनिधास्यसि
 कादंवर्ष्यपिमाधुर्यं स्निग्धस्मितसङ्घां त्विनैः ७८ प्रसादयिष्यते मंदैश्चंद्रा
 पीडस्य भाषितैः कादंवरीतमद्राक्षीद्गवन्कनुवर्तने ७९ फलमेवेति स
 प्राह मया नाऽज्ञायितङ्गतिः इत्युक्तो दयन्तद्वो मरो मकृपां तु विप्रुषः ८०
 अक्षोदविंदुसंदिग्धान् किरन्नायिकापि जलः तस्मिन्नात्मे महाप्थेना कादवर्ष्यो
 तप्येवतां ८१ सशोकविस्मयो त्वं पेकथयानिन्यनुनिशं महाप्थेना
 यथावृत्तेन तत्राभ्यधिकनिश्चया ८२ कादंवर्ष्याः स्थितं तत्र संप्रत्ययामव्रीज
 नत् अपररेषु मयस्फीत्रस्फटिकोपलवेदिकां ८३ हृद्यामारोप्य कर्पूरत
 वारकरादंतुरेः आभिर्धियजलैः स्वधेरनुलिप्य च चंदनेः ८४ आनर्च्चं
 द्रापीडस्य देहं कादंवरीविरं ८५ यदि सत्यो महाप्था सस्सर्वस्वमयाऽन्यथा

का.क. कृगतोमेनदामृत्युरित्यंतर्निश्चिकायसा ८६ जगादचमहाश्वेतामिदानी
 ४२ मगतत्रये सखीनिव्याहुरंत्वांडुःखंस्वंत्रल्लचारिरांगी ८७ विधिनाविदधा
 ४२ तेमांसमानसखदुःखमां आवयोश्चिरसंरुदंसाखिमेमनहूविनं ८८
 ततःप्रभृतिसाभृतिमर्चयत्यप्यतापसी चंद्रापीडस्यचंद्रार्द्रचूडस्येवादिवा
 निशं ८९ द्विसेष्यगच्छन्नुनिर्विकारशरीरतं चंद्रापीडस्यपश्यन्ती
 स्थिरमांशांक्वधसा ९० ततस्तेनान्यमाङ्गपवलाहकमभाषन विदिनस्तवसर्वो
 यंतुजानोबहुविस्मयः ९१ देहकांत्यविनाशोतजानतःसंप्रत्ययश्चन अहस्यज्ञ
 यिनीगंतुंप्रभोराश्वसकासागान् ९२ सोव्रवीदेवितत्रान्यंजजानं प्रहिरागोम्यह
 युवरज्जुमयोत्तुज्यममगंतुंनसाप्रतं ९३ ततस्त्वरितकोनामरात्रो निकटवर्ति
 नः अहितःस्तेनलेखश्चस्वरुत्तलिरिक्ताचरः ९४ सगत्योन्नयिनीप्रापसर्व
 राज्ञेत्यवेदयन् राज्ञःसांतंपुराप्रान्त्यस्तदश्रोषीद्यथाक्रमं ९५ ततस्तनयहं ९६

गच्छुनिच्यामूढमातसः उत्तोस्मिन्सहजानेनदृष्टप्रत्ययोऽभवत् ८६ शुकना
 सस्तुनंप्राहकर्मवैचित्र्यवेदिनःश्रुतोनीहासशास्त्रस्यदेवकोत्रतवभ्रमः ८७
 देवनानामृषीणांचमर्त्यदहपरिग्रहं श्रूयतेचउरारोघुश्रुतावपिचयमते ८८
 चित्रारव्यातिशयाःपुंसाममानुषजनोक्तिनाः किमप्यलोकिकंवीजमग्रा
 पयितुंक्षमाः ८९ कुमारस्यगुरोरेरिंदिरपिभेदोनाभिद्यते साकांतिराकृतिश
 तिःकद्वष्टान्यत्रक्षरुये १० स्वप्नेदेवीमुखेदृष्टुश्चंद्रएवतदात्मया मयापि
 पुंडरीकांकं ब्राह्मरासमदृश्यत् ११ अतएवतयोरीहगावयोश्चपरोवरः
 देवताःपुत्रतां^{या}प्तियद्देहेमर्त्यधर्मिणां १२ कपिंजलमुनिस्तादृगविलुप्तग
 तिर्दिवि आचक्षीजमहेतेजाःकथंमिष्यानुनादृशः १३ इदंकाऽन्यत्रदृ
 ष्टंवाजीविनेनोहितोपियत् यत्तिपंचात्मकोदेहश्चिरदपिनविक्रिये १४ ३
 याचरितकोमिष्यालिरवेन्मिष्यावलाहकः सपरीक्षितभूतस्यनेयंशंकातवो

का.क. चित्ता १.५ विदधत्तमकुशोलसत्प्रमोदं जगदविराट्बलोकयिष्यसित्वं १
४३ शिन्नमिवविधुंनुदेनमुक्तं व्यपगतशायकदर्पनंकुमारं १.६ शतिमंत्रिव
४३ चांसिष्टरावन्नोपिस्वस्तनस्तेहविसंसृलस्यराशः नधुर्निप्रतिषद्यन्तेस्मचे
त्तोगमनेचव्यवसायमाललंवे १.७ अथसहमहिषीभिर्वाव्यहरोदिरागा
भिर्निजशायिवसमेन्नोगच्छदश्छोदनीरे शिथिलितसकलार्थयार्थवतंच
यांतं न नयदपुरलोकस्सर्वएवात्रयासीत् १.८ नास्मिन्नानेत्तेविजनापरा
वीथिकानाकानारभूरिवत्तदोज्ञायिनीवभूव यातेदिवंसकललोकमनो
मिरामेरामेष्य हनसमृद्धिरभूदयोध्या १.९ गत्वान्तपत्सुनमवेक्ष्यचि
रंरुदित्वानहद्विलप्यसहजत्रविलासवत्या उत्सृज्यविभवंयानिवद्धधत्ता
तत्रैववल्कलधःस्थितिमध्यावत् ११. इत्युक्त्वाकृतजटंभिकः दारामिव
स्थित्वाऽचचदोऽनर्जवालिर्भगवानहोबहुरसादीर्घाकथावर्णीता तद्योसो

शुकनासस्तु रनया शान्तेः पूहाश्चेतया वैशंपायनखसोद्युक्तांतेनागतः कर्म
शा १५२ अपिवाऽविनयेन कोपितः शुकनासोऽस्पृष्टाया दद्वीन् शुक
वृथा सपाठितः फलितं तद्वचनं च शायवन् ११२ श्रुत्वेतां तु कथां तपो धन
गणैः पुष्टः पुनर्विस्मितैः कोहितैर्भगवन् यदस्य मदस्तावन्मुनेरप्यभून् जावा
लिः पुनराह न न्यमिहितं स्त्रीवर्धनः केवलाङ्गुलं नोयमतोऽज्ञस्वलाया नारी
स्वभावो भवन् ११३ विरतवचसि तस्मिन्नेव मुक्तामहर्षेऽज्ञानिरपि समाप्तिं
सा कथा वत्प्रपेदे तदनुनिजनेनाऽध्यायि पूर्वान् हसंध्या समय समुचितेषु
ध्यानकार्येषु सिद्धिः ११४ इति श्रीकादंबरी कथासारे सप्तमः सर्गः ७
अथ मां श्रुतजावालिगीताखिलकथाक्रमं अस्मृशालभावेऽपि पूर्वज
नमस्मृतिस्तदा १ श्वेतकेतोः सज्जो भूत्वा शुकनासा नमज्जोऽभवं स वैशंपाय
नोऽस्याऽहं जानः पुत्रः पतत्रिराः २ उपजानस्मृतेर्व्यक्ता प्रावर्तत सरस्वती

का. क मम प्रागजन्मविद्या श्रद्धयं प्रतिपेदिरे ३ यच्चैव चान्वेसंस्काराः प्राक्क्रनामा
 ४४ मुपागमन् महाश्वेतानुरागोपितोभ्यः पूर्वतरस्तथा ४ ततोप्यधिकहारी
 तस्त्रेहसंवर्द्धितः क्रमान् गगनाक्रमणोशक्तिमवापंजानयदातिः ५ दिव
 सेष्वप्यगच्छत्समुद्राकूटयोवनः गंतुमैशं महाश्वेतान्मुखदर्शनदोहदी-
 ६ म्रकल्पयं च जन्मेदं विहगस्यापि यानुमे महाश्वेतान्मोपांनतरुकोट
 रशायिनः ७ एकदा न्यजावलेरामसंमुपाययो ताताज्ञया सह कोहमरा
 धीनः कपिजलः ८ सर्वेषु प्रहरीतं क्वेवेशं पायनः शुक्रः उत्पन्नप्रत्य
 भिक्षोऽहमयमस्मीत्यवादिषं ८ ततश्चिन्मरोदीक्ष्मस्ववदासिनिधायमां
 वयस्य पुंडरीकस्य यदियं वर्तते दशा १० मयारुदित्वा पुक्तो सौकिरोदि
 धि कपिजलः तवापि मत्तुने दृष्ट्वा सरवे कष्टतरी दशा ११ कहेषा कृजया
 म्यासः कपय्य रिगं क्ववल्कलं कवावला क्कमनिः क्वतरंगमः १२ इत्थं त

रागमिवस्थित्वातसंदेशमब्रवीत् कथिंजलसमासेनपुनर्गमनस्तत्परः १३ तातस्त्वामादिश
 त्येवंवत्तदोद्यस्तवाऽत्रकः रजोवेकतयोयुक्ताः शुद्धस्त्रीवीर्यजन्मनां १४ अनायुषंवि
 दित्वापियातेत्वयिनयन्मया तवप्रतिक्रियाकारितदालस्यहिमामकम् १५ अथा
 युः कामयागस्तुप्रस्तुतस्ससमाप्यते नयावद्भवतात्तावन्नगंतव्यमितः क्वचित् १६
 अहंत्वदंतिकेस्थानुमिच्छन्नपिनिवारितः तातेनतत्रकर्मैकदेशलेशीगताग
 तः १७ इत्यारव्यायपरिच्यज्यक्रियास्वभ्यर्प्यतत्रमां क्रमेणामंत्र्यसमुनिः प्रत
 स्थेदिवमुत्पतः १८ गृहीततादेशोपिकालेगच्छत्यहोवलात् नीतोऽवारित
 वान्निक्कामेनवशमात्मनः १९ अनुभूयचिरंतत्रवित्राः स्मरविभीषिकाः श्रु
 धियमनिक्रान्तगुर्वजोगमन्यन्ति २० एकादात्वाभ्रमंभूरन्यंवीक्ष्यनिःक्रान्तमाप
 सं एकाकीसहस्रोडुयप्रस्थितोऽस्म्युत्तरंदिशं २१ अहरोडुयएवाहमनभ्यस्ता

का. क. धूलंघनः श्रुतस्तथावान् क्लृप्तावजलं क्वविदत्तकथ्ये २२ ततः क्वापिययंयीत्वा
 ४५
 ४५ किंचिदादृश्यचंचुना वीजातयेपरिष्ठांतस्तरोः कस्यापिकोट्ये २३ त्सां त्रैवि
 वत्सस्यतदामेनिद्रामनः गाढ्यापाशपंत्यावशरीरंसमगृह्य २४ अथ
 सुप्तोत्थितोऽपश्यमग्रतोनातिदूरं हजार्थमिवमातंगं युवावं मम्वंधना
 त २५ अहम्यकर्मणां वाऽस्य समर्थ्यपिशितार्थिनां प्रार्थनाये शलं किंचि
 दान्तममोक्षार्थमभ्यधां २६ भद्रसौम्याकृतितत्त्वं हिनमांसाधी विदृश्यते नहि
 मां सार्थिनो युक्तं निद्राच्छेदप्रतीक्षरां २७ ततो विमुचमां भद्रयुक्तो यामिय
 येहितं मया बद्धेन कोऽप्यस्ते किंचिद्विस्तृष्टेन वा दत्तिः २८ सोऽब्रवीन्नस्वतंत्रे
 रासंधृतोसिमयाश्रुक प्रार्थितत्त्वं हिजावालेराश्रमेऽविरां स्थितः २९ स
 त्वंगतो ममस्वामि दुहितुः करणिचरं तद्नीयोगान् गृहीतोऽसि सफचं मुच्य

सेमया २० पुनराख्यामिमां सोम्ययुवांसिस्मरवेदनां जानासितप्रियोत्कं
 ठाकृष्टं मां रोद्रुमर्हसि २१ सोभाबलनभ्येत्यतस्मिन्नापि सनं स्वामिनो हं
 धनीयं नत्कप्यंत्वात्यक्तुमुत्सहे २२ सर्वोचं पुनरप्येतं शापज्जातिस्मरो मुनि
 मूवीभूतोस्मिमां मुंचपारं पुरायं सवाप्स्यसि ३३ सत्त्वामहं जानामि मु-
 निगंधर्वमेव च राक्षसं वापि शाचं वानीत एवांसि न दरां ३४ इत्युक्त्वा दा-
 यपारो गोमासानेयीत्यकारां वलान् प्राविश च सर्वथां डालकमारी विशमकश्मलं
 ३५ दृष्ट्वा तदा ई गोर्मासं वसाह्यं कपिचिलं प्रोद्धुं लज्जामात्रारो रदात्तमिव दुर्भगं ३६ स-
 धमांतं गकन्याये समामस्ये न्यवेदयत स्वामिन्ययमिह तीतस्सर्वेशं पायज्जुह्वितः ३७ तस्मिन्
 तमिव मां वीक्ष्य स्तेह्वद्वा ईयादृशा दरां वदासि दृष्ट्येवा प्राक्षिप दशयंदुरे ३८ ततोतिमहता
 दध्रे शीक्रेन हृदि मे पदं मुनिर्भूत्वा चर्चो डाल्या सो हलीला मुककृतः ३९ व्यक्तो विदधतां विंश-

का. क. ४६ ४७
 जानिस्मरयता निजां महेजावालिनादिव्यं ह्येष्टिनापहृतम् ४० अहोक्तमहत्कष्टमविव
 ह्यमुयास्थितं ब्राह्मणेन मया नेयः कालश्चांडालवेशमनि ४१ भवत्कनशनेनैवत्यवामीहत्
 जीविते तादृशानोपिनाश्रामितवाचं विसृजामि च ४२ एकमुद्धेजितं मन्दहायद्वि
 त्तजेत् भवत्यभयथाप्येवंपथाः श्रेयस्करो मम ४३ शयपाहूढसंकल्पमुदाहृतफलो
 ब्रया एषाचांडालकन्या मामाख्यन्मधुरयागिरा ४४ फलात्यशानपानीयमुपह्वकिमी
 त्ससे भयमेन व्रतोप्यद्यकिमेन मवलंबसे ४५ मुनिर्जानिस्मरोवात्वं यदि कोपितथा
 पिते तिर्यग्जात्युक्तिवायव्यनिरेवाद्यसन्मता ४६ योधिकारी हि शास्त्रेशास्त्रविदो विदुः नति
 तिरश्चांकवसंस्काराश्चोलीपनयनादयः ४७ भक्ष्यभक्ष्यविचारदियं दिवाद्यविकीर्त्य
 सि तात्किमुच्छिष्टशोचादिताम्रमेप्याश्रितं त्वया ४८ आपत्तुचक्षिजालीनामप्यवद्यं न
 विद्यते अस्माभिर्दत्तमादत्ते विष्यामि त्रंसजीविनं ४९ कुनदित्रयवासोहिनिहासुरि

वजीवितं लक्ष्मिसेवकमागमेव कृत्वा पितृकलेदके ५१ इत्युचं डालसहशो वीक्ष्य स्त्रीजनोत्सर्क
 तस्या विस्मयमानो ह विरमेव गवितय ५२ नूनमेवानवां डालीमद्वत्किनाधिकमर्माणा
 माध्यामनिमिमां प्राप्तामदुर्ध्वं साविता ५३ विभेत्तुं सिमातेन वश्य निस्सिधसाद
 शा वृत्तिरेवमतीऽसुख्याः कुरोमिवचनं चरं ५३ इतिमन्वातदस्वात्माभवं शो नन्यो नु
 खः अभोजयन् प्रामेयाजननीवादिनेदिने ५४ तन्वमस्याः परिज्ञातुमन्वहं प्रार्थनां
 व्यधा तन्वेया प्रार्थ्यमाना पितृजन्तत्वमदीदृशात ५५ नित्यमाशंक्यमानो ह मेनाका
 मपि देवता योष्यमारागोऽनया कालमवैयं नत्रपंजरे ५६ एकदा तत्र त्रियामातेरा
 जनम्भगीऽस्मिनिद्रया आद्राक्षपक्षरागसर्वमायि प्रापजरावृत्त ५७ आत्मानन्वनवी
 दारहेमपंजरवर्तिनि कन्यकात्तादृशीर्चिनादृष्टोदवेनयादृशी ५८ ततः केश्यकिं
 तस्याऽच विमस्मो ह मेनया कस्यहेतो रिलानीत शतिरजवैद्यहं ५८ इत्याकरायकथा

१०
 ५१. ५२

का. क. मेनांवेशपायनवर्णितां सराजाश्रद्रकस्सद्यो गृह्णादंगरामागमन् ६० ससंभ्रमंचनि
 ४७ गत्यत्सर्गामाताययत्युतः आस्थानावसरे प्रद्युतां मातंगकुमारिकां ६१ अथसाप्रविश्यवितने
 जसादधतीवदितुशरदिडुचंडिकां तततारवेरापुरेवोभेन्नवल्लकीधनिताखरेरागादितुप्रवक्
 मे ६२ हेरोहिणीरमणौसर्वकलानिकेततारा पतेरजनिताप्यसृधानिधात कादंवरीसगु
 रोगुतिवद्वभारमात्मानमर्पितशरीरमनुस्मरामि ६३ माचविद्विषाशकोनतश्चियंसा
 हसस्यजननीदुरात्मनः पूर्वचोदितमेवेत्कर्तेर्निजनिनित्यमुत्तवसमीयमानयं ६४ अयम
 पिपुरुशासनविलंघ्यस्मारपरतन्त्रमनाः प्रयात्तुकामः अविनयपरिशंकिनातदातीम
 विरलयोगदृशाव्यलोकिपित्रा ६५ तस्याज्ञयेवमनुभावयित्वाधियात्तमासनमेवयुरु
 शासनलंघनोत्थं सद्योऽवनीर्यविधिनेजनसंगभीत्यामांगभंगिज्ञवलंघ्यनयास्थिता
 सि ६६ गच्छन्तमेतंविनिमय्यधरोस्तात्राविगुःखान्यनुभावयन्ती शायवसानंयुवयोः

नदनुचिरसुप्रोत्थितश्रृङ्गांश्चिन्ताज्जंभालसवदनपंकेरुहकविः कथाययीयीषद्वनिवह
 संस्पृष्टिभिरयं वचोभिस्तामुच्चैस्सपादिपरमानन्दविवशं ८१ त्वममृतप्रभवोऽक्षरसौकुले
 याननुजन्मसमर्थितकन्यासि यदमुनापारिणवलेन ते सपदि जीवितमापदकं वः ८२
 मामन्ववीभवादिमामयतामवस्थायाः कुशोदरिसकांतिहारादिनां योगा
 ज्ञान एव कल्पतापसन्वांगिश्रृङ्गाकान्तोऽपि मृत्युमे ८३ संरक्षिताननुचिरसि यत्नयेति
 शायः कुशोदरसि विरसमपपाया अथ प्रोत्थय विरसनेव हि चंद्रलोकं शोधितं रक्त
 तमद्रुममुचलोकं ८४ सख्याः प्रियां किं तपोभिर्वापरि व्यजीवकां किं लक्षणं विन
 पांशिरपन्नं मर्मंडलाद्वत्तं तमरबंडकांतिनां पांडुरांडमवलोकय पुंडरीकं ८५
 कोत्तुहलान्सहस्येव गते दुलोकमालोकदिव्यासि कश्चन पत्रलेखं काश्चिन्प्रिये स
 हचरी मम सान्निगतां माने धमृतदनवा प्रिक्ता गोविवाहः ८६ श्रुत्वेति तस्य गिरिक

का. क. तत्र बुधेवस्तु नोनमृदधीः यत्ने समनतस्य सिद्धये तपः स्यादिति मध्यपर्ययः १४

४८

४९

तत्राग्नौ नृणां इव मूढ इव क्रमेणातिः सत्ता विरहवेदनयोपनीता नृणां मेतरेष्वपि

तजः स विरसराजा प्राणा नमुमास विहंगमोपि १५ जीवा मीवा वा द्रुम संयोजः

कृता सुदृढा यो यो हसति तदेव संक्रांतमथाऽपरत्र विना हि विश्वप्रकृतिर्द्विजाराः १६

अत्रान्तरे विरथात्मजाया तनुप्रियस्याऽन्वहमव्ययेन्यः तत्रैव कालः समहानमगच्छद

येदानीं येन यसि सिद्धिनायाः १७ अथ मधुसमं मे विहं नो साम १८ तत्रैव कालः समहानमगच्छद

तत्रैव कालः समहानमगच्छद तत्रैव कालः समहानमगच्छद तत्रैव कालः समहानमगच्छद

विनदमगमकामस्य गोचरसो मधुजटभिर्नस्य एकाकिनी सपदि विदुनि धाय चक्षुः

कांतस्वयेतमिव निद्रमालिनिगा १९ चंद्रायी डसाय जग्राह कंठं कंठं दृष्टाने जीविनं च प्र

वेदे तेनाऽहं सप्तमुखा सललाभं डुस्य दृष्टा सिधुवले वमज ८ शिला शाय्या न्या नका

नदनुचिरसुप्रोत्थितश्रवाणां श्रित्वा जटंभालसवदनपंकेरुल्लसिः कभाययीयीषद्वनिवह
 संस्पृष्टिभिरयंवचोभिस्तामुच्चैस्सपदिपरमानन्दविवशं ८१ त्वममृतप्रभवोऽक्षरसौकुले
 वाननुजन्मसमाधितकन्यासि यदमुनापारिणवलेनतेसपदिजीवितमापदकं ८२
 मामन्ववीभवादिमागमयतामवस्थाश्रमं कृशोदरिसकांतिहरोक्षितादि ८३ योगा
 कृतएववक्त्रतापसत्वांगिशूद्रकान्तनोरपिद्वयमे ८४ संरक्षिताननुसि ८५ ज्येति
 शायः ८६ विरसिभपापपाया अथप्रमृत्त्यखिलमेवह्विंद्रलोकंश्रद्धादि ८७
 तमुद्रमउचलोकं ८८ सख्याः प्रियापिद्वितयोभिर्वापरिद्वयजीवकापिगलकजर्जित
 पाणिगधं मर्मडलाद्वतस्तमरबंडकांतिमापांडुतांडुमवलोकयपुंडरीकं ८९
 कोत्तहलान्सहमयेवगतेडुलोकमास्तोकविव्यासकक्षचनपत्रलेखं कादिप्रियेस
 हचरीममसातनस्तांमातेधभूतदनवाप्रिकृणोविवादः ९० शुचैतितस्यगिरिक

का.क. तांगतासोरोमांचकंचुकमहानिममुदहंती कादंबरीचररायोत्रिययानयन्युरानं
 ४६ द्वाव्यवसायाशीकरितेक्षराश्रीः ८१ इत्यायत्वरितोपस्तन्यचमहाशेतांधरिवज्र
 साप्रत्यदीकृतपुंडरीकपदवीह. ताचलवो. सकं दिप्रावर्द्धयितुंयुंत्तरः. रत्नाङ्क
 यकदूरकंत्तरापीडतयोवनेयारिगतेपित्रीगृहेत्वापरं ८८ तारापीडः परिरागिहस्रो
 यारुप्योत्तरासिनद्वानः पुनरिहतास्तवगन्धियाः नास्तिव्याहिराह
 रः पुंडरीकोपिनाकान्ताकाचलजावनिमित्तमुखोवत्तुभाभ्यासमभ्युपगच्छ
 पीडः स्वामापिजानन्त्रयभूर्निनारापीडपुत्रवदेवप्रणानाम सूर्यानिदनुपपन्नः
 शुक्रनासदनाप्रदोऽवदत्तसवाश्रयावः ८९ मायाधातुरियं विविक्तसावेको
 पियदंधुभियताऽमंसनपुंडरीकशतितेनास्तिनवेत्तसंस्थिताः सपुंडरीकोमुनिरप्य
 पुश्यदात्मानमन्तः शुक्रनासपुत्र प्रणाम्यभूषापितृक्रमेणामनोऽमारव्यांजननाववेदे
 ६२

मय्यविलासवतीसमतीरमास्तुतपयो धरविडुंकरागवली सतवधूपरिरंभमहोत्सवंक
 लितसर्वमनोरथमन्वभूत ८३ तारापीडस्कृपादावनतमुमपिमुहुः प्रस्तनन्दवाव्य
 श्रंदापीडंभुजायांकथमपिसहस्रोत्थायकंठेगृहीत्वा शापेतात्राऽवतीरोगीयदि
 तदपिभवानुत्तमोलोकपालः प्रव्यायेतिप्रतीयेप्ररातननुस्मावस्यपादौववंदे
 ८४ तस्मेतिविद्यन्त्यवक्रमनिष्तेपियत्तात्रक्रममवित्यासहरत्तात्तया अंगी
 चकास्सिंसंरुतमाश्रयंरुतमाश्रयमिहिविषमहिषीसहितस्तदर्थः ८५ गुणैर्य
 तत्रवल्गानुरागमुद्रमुद्रोदूतधनकमारेअडारत्तप्रवृत्तोलोत्तालरुचिरेः शोभन्तेनाःशि
 रोभिः चंद्रापीडेडुसंदर्शनिरसससोत्फुल्लोलोत्तरागानिर्न्यजोन्मदकससस
 तनिरजिशायोगनपनोःप्राद्विः ८६ संकल्पाधिकहर्षलाभरभसोन्मदभुवि
 लोलीभवन्गंधर्वपर्मदकरं ककुमदीगुरुराश्रुतात सर्वातिप्रारप्यतले
 मदिरवाहसप्रगोय्यसिहपुष्टनमभिभवाभविः ८७ ताभ्यामे

का० क० त्वनिरस्यमायसतनुशायोऽहिवीः कर्तुमायसतनुशायोऽहिवीः
 ५० रिणो निर्दनेवसमंत्रहोमस्रभगारंभेयि कोषमन्त्रिणाप्राप्त्यात्पसमगामप्रभुदि
 ताः सर्वसमंरिडि ८८ इति त्मिन्तविलासः पुंडरीकोत्तसांद्दि विभुविद्याविचित्रो
 द्यान्तलीलाविहारः अनुमिमफलसंपदद्द्रसाताभिन्नदः श्रियमभजनदुंद्भी
 इमूर्तिर्ममंकः ८८ इति श्रुतिर्दुजयेतसूनोर्दमित्दसादुगोन्नादंसीकथा
 सारे अष्टमसर्गः ८ समाप्तमि संवत् १६८८ वर्षे चोषश्रुदि १ शंतो
 मिदं पुस्तकं व्यासराजजीनेदं पुस्तकं स्वपठनार्थं पोथीवीजताका अभ्यस्तु
 पत्रानुलिखितानामेवनिखिलनिर्माणामेनत्र पुतेविधिरुत्कर्षप्रतियोगिकल्पन
 मपिन्यक्कारकोटिः पनाचाताः प्रागाभृतामनोरप्यगतीरु - व्यपत्तसंपदस्तस्या
 भासमणीकृताष्टमस्तुमसोरश्मत्वमेवोचितां ध्यायमात्रमणीकृताष्टमस्तुमो

स्तस्या शमनेवोचिना संवत् १८८८ आषाढ प्रविष्टे ३. कार्तवरीकथासमाप्तम् सं.

५२ ५

इतिकादंवरीक्यासारे समाप्तम्
संस्कृत नं० ३०४

नं० १२५

पत्र २७

संस्कृत समाप्तम्